

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

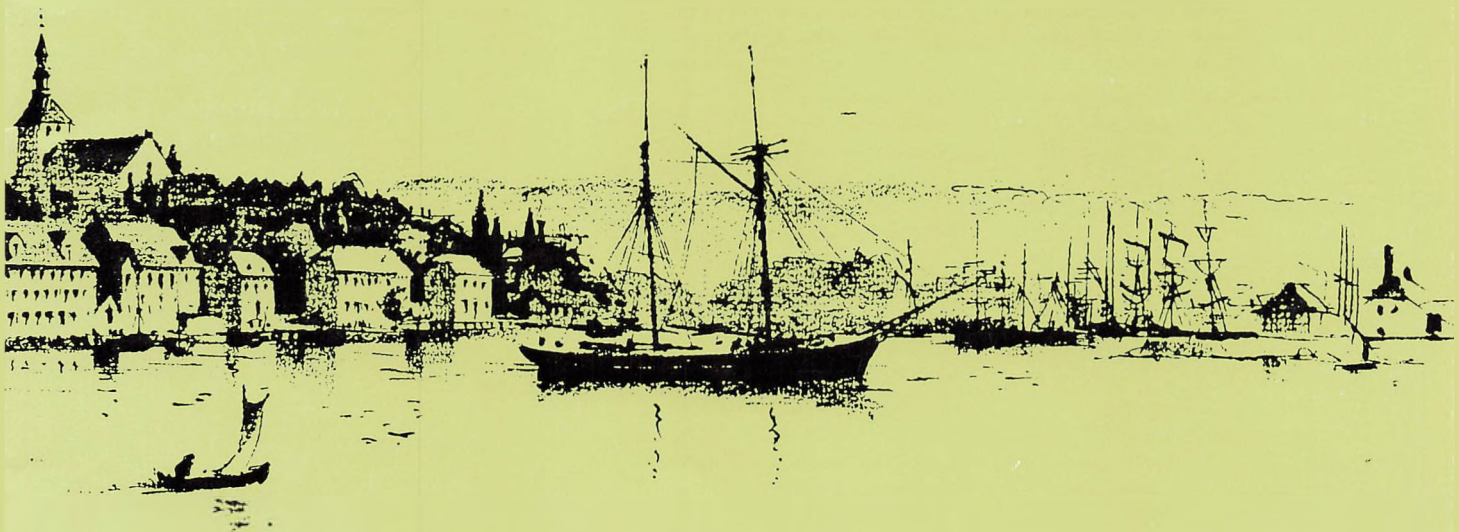
Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

vor bank

NUMMER 1 - 1969

1968-index

VOR BANK

HANDELSBANKENS HUSORGAN
16. ARGANG NR. 1 - APRIL 1969

Udgivet af
Aktieselskabet Kjøbenhavns Handelsbank

REDAKTION

Kontorchef D. Vittrup, ansvarshavende redaktør
Prokurist Birthe Carsten Pedersen

ADRESSE

Handelsbankens Uddannelsescenter Uglemose,
Holmegårdsvej 28, 2920 Charlottenlund.
Tlf. OR 7800

REDAKTIONSKOMITÉ

Filialdirektør K. Aggerholm, Frederikshavn
Underdirektør N. P. Bager, Aarhus
Kontorchef Knud Bojsen, Udlands-Afdelingen
Kontorchef Niels Bruus, Informations-Afdelingen
Kontorchef Jørgen Dige, Planlægnings-Afdelingen
Kontorchef Claus Juhl, Haderslev
Chef-programmør J. Krisand, EDB-Afdelingen
Fuldmægtig Edith Lajer, Personalekontoret
Filialdirektør H. Larsen, Nykøbing FI.

Foto: K. Leander

Tryk: J. D. Qvist & Komp. Akts.

FORSIDE

Svendborg i Des Asmussens streg.

INDHOLD

3 Hilsen til medarbejderne
4 Interview med direktør Glashof
7 Underdirektør Henning Gade er indtrådt i direktionen
7 Generalforsamlingen
8 Filialdirektørmøde
11 Nye afdelinger
12 Nøglen til Næstved
16 Åbent hus i Holmens Kanal
18 Vor nye filial i Svendborg
19 Nye afdelinger
20 Med banken verden rundt
23 167.000 slag
24 Banken rundt
26 Personalekonkurrencen 1968
27 Udnævnelser
29 Jubilæer
30 Fødselsdage m. v.

Fortegnelsen omfatter ikke nyt fra foreninger og klubber, personalia, petit-stof, referat af regelmæssigt tilbagevendende begivenheder samt reportage vedrørende åbning, flytning eller ombygning af filialer og afdelinger, med mindre det pågældende stof indeholder oplysninger af særlig interesse.

Tallene efter teksten angiver nr. og side.

Forfatterliste

Andersen, Børge: Forvaltningsafdelingen, 1-14
Andersen, P. Balsen: Konsulenttjenesten, 4-18
Anweiler, J.: Filial på vinger, 2-25
Bjørnstad, Bent: Se Christiansen, Th.
Bruus, N.: Hvorfor valutauroen? 4-7
Christiansen, Th. og Bent Bjørnstad, interview: Direktør - landmand - sejl-sportsmand (Wm. E. Berntsen), 2-14
Clausen, H.: Konsulenttjenesten, 4-16
Clausen, N. H.: Nordisk tennis, 3-25
Eering, Hj.: Tiderne skifter, 4-8
Eickhoff, N.: Så kom Handelsbanken til Paris, 1-22
Frederiksen, Bjarke: Revisionen, 1-6
Grønbech, J. T.: Konsulenttjenesten, 4-18
Hansen, Hans Jørgen: Konsulenttjenesten, 4-17
Hinrichsen, Jørgen: Konsulenttjenesten, 4-17
Jacobsen, Vibeke: Landsidrætsstævne ved Vejle, 3-25
Jensen, K. J. Winther: Handelsbanken - den venlige bank? 3-19
Jondahl, Helle: Er provinseleverne dygtigere end vi københavnerelever? 3-26
Kolbo, E.: Orienteringsmøder for vore erhvervskunder om udenrigshandel, 1-23
Krisand: Mens vi andre havde fri, 1-25
-: Pragtfuld operakonzert på Uglemose, 2-9
-: En duft af Afrika, 2-19
Kryger, Chr.: Rapport fra bygningskontoret, 4-4
Madsen, Jan: Motorsport er min hobby, 4-26
Melbye, F. A.: Afregningen - den løbende produktion på Ottiliavej, 3-5
Nielsen, Vagn: Esbjerg - en spillevende hundredårig, 1-16
-: Markeds-Afdelingen, 4-16
Pedersen, B. Carsten, interviews: Rejserevisionen rykker ud, 1-8
-: Arbejdet sammen i 20 år - L. H. Christensen Skee og Edith Jessen, 1-11
-: Seks elever fra '65 gør status, 1-20
-: Brøste - et levende handelshus, 4-12
Petersen, Gert: Sang og klang på Uglemose, 1-13
Schultz, Richard: På inspektion, 1-10
Søndergård, F.: Maskin nyt, 3-21, 4-24
Sørensen, Kaj: Tegning af 50 mill. kr. Handelsbank-aktier, 1-4

Sørensen, Torben: Skoleelev på erhvervspraktik, 1-21

Thomsen, A. H.: På pension, 3-12

Thomsen, Ib: Frederikshavn - byen hvor hele Norden mødes, 2-10

Trangbæk, Else: Dejlige dage i Mexico, 4-23

Trolle-Schultz, E.: EDB i morgen, 3-10

Vittrup, D., interviews: Vicedirektør

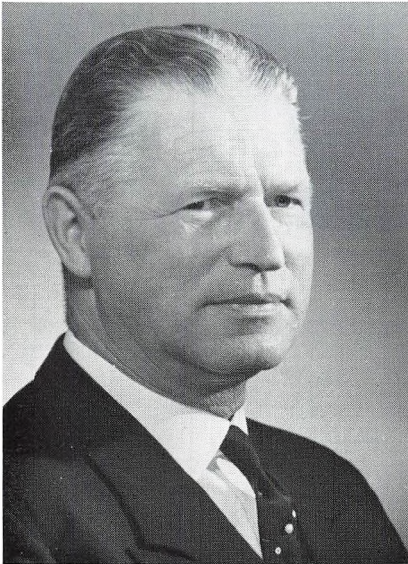
A. Bagge-Petersen, 2-2

-: Vor nye personalechef, M. Dyhr, 3-3

Emneliste

Afregningen, 2-18, 3-5
Banque Nordique, 1-22
Wm. E. Berntsen, 2-14
Brøste A/S, 4-12
Bygningskontoret, 4-4
EDB, 3-10, 4-22
Eksportør- og importørmøder, 1-23
Elevbetragtninger, 1-20, 3-26
Erhvervspraktik, 1-21
Esbjerg, 1-16
Feriefølserhold, 3-19
Filialer
Esbjerg, 1-16
Frederikshavn, 2-13
Herning, 4-11
Foreningen Norden, 1-13
Foreningen til Hovedstadens Forskønnelse, 4-19
Forvaltnings-Afdelingen, 1-14
Frederikshavn, 2-10
Grønne planter, 3-20
Handelsbank-emission, 1-4
Handelsbankens historie
A. Bagge-Petersen fortæller, 2-2
A. H. Thomsen fortæller, 3-12
Hj. Eering fortæller, 4-8
Handelsmedhjælpercksamen, 3-26
HP, 1-24
Konsulenterne, 4-16
Kundebetjening, 3-19
Kunstforeningen, 1-26
Litex Aviation, 2-25
Markeds-Afdelingen, 4-16
Marokko, 2-19
Maskin-nyt, 3-21, 4-24
Mexico-Olympiade, 4-23
Motorsport, 4-26
Mødedeltageren, 2-8
Nakskov-skæg, 3-13
Personalechefen, M. Dyhr, 3-3
Revisionen, 1-6
Sports-elite, 2-21
Uddannelse
Eksamensstatistik, 3-26
Provensen, 4-20
Uglemose
Forældrebesøg, 3-14
Musikkonkurrence, 1-13
Operakonzert, 2-9
Souschefmøder, 2-5
Valutamarkedet, 4-7

Marts 1969

For den store venlighed, jeg mødte ved min fratræden som direktør i banken, beder jeg alle medarbejdere modtage en hjertelig tak.

Når jeg her efter 46 års virke i banken - deraf 19 år som direktør - ser tilbage, kan jeg med overbevisning og tilfredshed sige, at jeg har tjent en god arbejdsgiver. Mit ønske for Dem alle i dag er, at også De altid i banken må finde den arbejdsglæde, der er så afgørende for, at man får et rigt indhold i sin tilværelse.

Modtag mine varmeste ønsker om en lykkelig fremtid.

Deres hengivne

A handwritten signature in cursive script, written in dark ink. The signature is slanted and appears to be 'G. J. Jensen'.

Afskeds- samtale med direktør Glashof

Den store reception d. 28. februar indledtes med, at repræsentantskabets formand og næstformand samt direktionen takkede direktør Glashof.

– Direktør Glashof, De er nu blevet interviewet officielt mange gange. Idag er det Vor Bank's repræsentant, der sidder overfor Dem. Jeg vil gerne, at vi er lidt mindre officielle, og egentlig tror jeg også, at det passer Dem meget bedre.

Hvordan føles det, nu efter 20 år i ledelsen af vor bank, at skulle sige farvel?

– Det var selvfølgelig med vemod – det må det være for alle mennesker, der holder af deres job. Handelsbanken er blevet mit liv. Da vi for toethalvt år siden satte disse aldersgrænser, da tænkte jeg selv, – herregud, toethalvt år er jo lang tid – men de er fløjet som et kvarter af hver dag. På den anden side har jeg selv været med til at udforme disse regler, så jeg har jo ikke noget at beklage mig over, som jeg også sagde til aktionærerne på generalforsamlingen i år.

– Da De i december måned indviede vor filial i Svendborg, gik tankerne da ikke tilbage til 1916, da De den 1. august begyndte Deres karriere i Svendborg Bank?

– Jo, det er klart. Det var, synes jeg, en morsom oplevelse at være med til. Det var i virkeligheden som at slutte en cirkel – et livsløb. Dobbelt morsomt – for i de lokaler vi overtog, lå Svendborg Banks værste konkurrent. Også i 1916 konkurrerede man på livet løs. Man var endda måske mere personlig, end man er idag, hvor man taler med hinanden som gode kolleger, men alligevel konkurrerer.

– De har mange gange sagt, at man skal se fremad, ikke tilbage. Gjorde De også det i 1916?

– Ja, det tror jeg, for jeg har altid haft en voldsom trang til, når jeg så en mulighed, da at forsøge, at få noget ud af den. Det har været en lyst hos mig, lige fra jeg var lille dreng. Jeg tror, jeg kan sige, at jeg altid har set fremad. Jeg har aldrig kunnet fordrage at se tilbage. Det er måske derfor, jeg heller ikke har så god en hukommelse, for jeg er i stand til at slette alt det ud, som ikke er værdifuldt for dagen. På den anden side er det jo meget nødvendigt at følge med i alt, hvad der foregår omkring een for at være på højde med de planer, man har for fremtiden. Det er noget meget væsentligt.

– Hvordan gik det til, at De i 1923 kom ind i Handelsbanken?

– Det var på en pudsigt måde. Jeg var i Svendborg Bank fra 1916 til 1921 – så blev jeg marinesoldat, og efter at have aftjent min værnepligt kom jeg tilbage til Svendborg Bank en kort tid. Udlængselen var imidlertid stor, og jeg fik en stilling i London. Da jeg kom til København på min rejse mod London, overnattede jeg på Grand Hotel. Morgenen efter kom der imidlertid et telegram fra arbejdsministeriet i England med meddelelse om, at jeg ikke kunne få arbejdstilladelse. Det var stramme tider dengang. Så stod jeg altså der. Jeg satte mig samme dag i forbindelse med min bror, som dengang var i Kalundborg filialen. Han sagde: •Gå ind og tal med direktør Damm i Handelsbanken•. Det gjorde jeg, og efter en samtale med Damm og Krøger blev jeg antaget med det samme. Dengang var der også en stærk ekspansion i vor bank.

– De var altså omkring 22 år. Hvordan var det da at være ung i Handelsbanken?

– Det var dejligt. Jeg synes, der var et godt klima. Det var jo en helt anden tid. Vi var kun ca. 600, så vi kendte praktisk talt hinanden alle sammen. Jeg havde kun været i København på feriebesøg, og nu skulle jeg altså indleve mig i københavnske forhold, og det var i sig selv meget spændende. Jeg arbejdede i Loro 2 og var der indtil 1926, da jeg skulle være bogholder i Haderslev. Det sagde jeg imidlertid nej til, for jeg var

blevet forlovet, og vi havde fået en lejlighed i Frederik d. VI's Allé og skulle giftes. Da jeg sagde nej til direktionen med disse motiveringer, sagde daværende hovedbogholder Bertelsen kort og præcist til mig: •Det skulle De ikke have gjort. De får aldrig mere en chance i Handelsbanken•.

Der gik nu ikke mere end et halvt år, så fik jeg tilbudt stillingen som fuldmægtig i Jydsk Handels- og Landbrugsbank i Arhus. Der skulle jeg kun belave mig på at være i en kort tid, for det var lige efter Landmandsbankens sammenbrud. Man forhandlede om, hvordan Landmandsbanken skulle rekonstrueres og formes, og man ventede chancer for, at Handelsbanken kunne komme til Ålborg, og så skulle jeg have været derop.

Det blev aldrig sådan, som man tænkte sig, idet regeringen gik ind og støttede Landmandsbanken – den blev rekonstrueret på samme basis som før og beholdt alle sine filialer. Som følge deraf blev min tid i Arhus til i stedet for et halvt år til 5 år, – indtil 1932.

Det var en dejlig tid derovre. Alligevel var længselen, særlig hos min kone, efter København så stor, at vi ved første lejlighed, der bød sig, kom tilbage. Så det blev altså til bogholderstillingen i Bredgade Afdeling.

Efter Bredgade kom jeg til Store Kongensgade. Afdelingen var dengang beliggende på den modsatte side af gaden, nemlig der, hvor guldsmedeforretningen nu ligger. Lokalet lignede fuldstændig et kæmmerkon-

Repræsentanterne fra afdelinger og filialer.

tor eller en gammeldags amtsstue. Det var et mærkeligt klima at komme ind i. Bestyreren var lidt af en original. Han ville f.eks. aldrig have et vindue lukket op, og da lokalet var kakkelovnsfyret – en kakkelovn som medarbejderne iøvrigt passede – var der altid drønende varmt derinde.

En dag i konverteringstiden kom en kunde ind for at høre lidt om konvertering. »Hva'fornoget, det kender jeg ikke noget til«, var bestyrerens svar, endskønt hele lokalet var fyldt med plakater med alle oplysninger om konvertering – så måtte vi andre rykke ud. Sådan kunne kundebetjening altså være dengang.

Året efter, det var i 1936, flyttede vi så afdelingen over på det modsatte hjørne, i den bygning, De alle kender. Det første vi

HP's repræsentanter, fru Anette Due Madsen og formanden Finn Hagen.

gjorde, var at sætte blomster i vinduerne. Det var aldrig set før i en bank, og det var vist en god idé, for det er jo blevet efterfulgt af mange banker siden. Derude fik jeg et sjældent personale. Vi arbejdede til tider til 2-3 om natten. Det gik på livet løs – vi havde en vidunderlig tid, og forretningerne strømmede ind til os.

I 1939 kom så saneringsprojektet for kvarteret deromkring. Det kastede vi os over med megen iver, og resultatet blev, at vi fik næsten alt, hvad der hed saneringsbyggeri. Det skabte grundvolden for en meget stor kundekreds, som førte til den dominerende stilling i kvarteret, som Store Kongensgade Afdelingen fik.

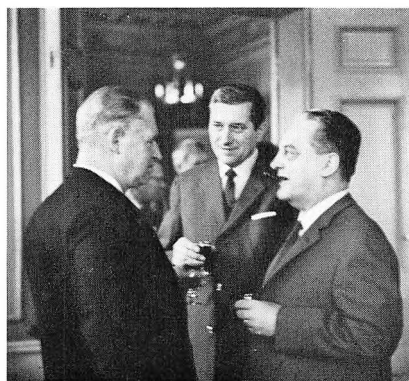
I december 49 blev jeg så kaldt ind til Hovedsædet og blev sammen med direktør

Hoffmann udnævnt til direktør, med tiltrædelse 1. januar 1950.

Efter at have siddet så mange år som meget selvstændig var det jo unægtelig en vanskelig overgang at komme ind og skulle gå i et kollegium af direktører. De første to år var svære, indtil man også fandt melodien dér. Siden har det været en dejlig tid.

– Er ungdommen, som De jo har satset så meget på, anderledes i dag end da De var ung?

– Nej, det tror jeg ikke, man kan sige. Hele tilværelsen er jo anderledes. Kravene er meget, meget større end i min tid. Den gang var det almindeligt, at forældrene – hjemmet – var en autoritet, som man rettede sig efter. Det er jo ligesom om, at alle de muligheder, der findes i dag i samfundet –

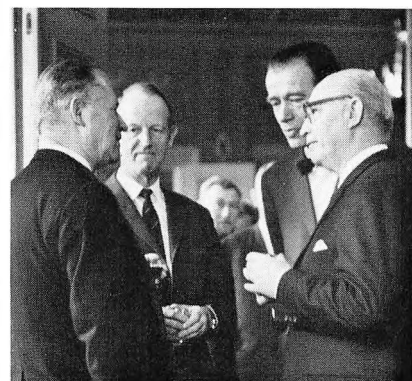
Bankbetjentene Chr. Malmberg og Poul Larsen.

hele velfærdsstatens udvikling – har ført med sig, at ungdommen er mere selvstændig på et meget tidligere tidspunkt, men ellers er det nøjagtigt som i gamle dage. Man ser jo igennem århundreder, at mennesket egentligt ikke forandrer sig – det er de ydre påvirkninger, der giver de store udslag. Jeg vil ikke sige, at ungdommen er spor anderledes, men de har meget større muligheder, og de får dem meget tidligt. Når jeg siger muligheder, så er det, fordi verden er blevet så lille. Det, der kræves i dag, er sprog og atter sprog. Det var ikke almindeligt dengang. Man læste engelsk og tysk. Det kunne man en del af, men det var ikke så almindeligt, som det er i dag, og jeg tror, at sprog og atter sprog, det er det, der lukker verden op. Der er mange muligheder for ungdommen,

og når jeg siger dette, så er det jo også bevist her i banken. Vi har aldrig haft en direktør på 38 før. Nu er han 40, ikke sandt? Og nu har vi fået en til på omtrent samme alder. Det viser jo, at der er store muligheder for ungdommen.

– Hvad vil De sige til vore nuværende og kommende ledere?

– Jeg vil sige til dem, at jeg vil håbe, at de vil drive en politik, som giver os ret til altid at kalde os også ungdommens bank. Deri ligger til begge sider, både at vi gerne ser de unge komme ind med deres ideer, men også at de selv hele tiden sigter på at være friske og ungdommelige i deres synspunkter. Det er nu engang det, der trækker folk til. Sløve og trætte folk dem gider kunderne ikke tale med. Man skal være vågen og pa-

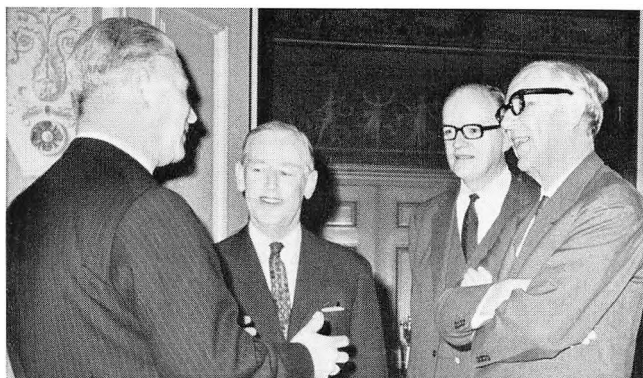

Fra banktilsynet: Direktør Sveinbjørnsson og bankspektørerne Bang og K. Bjørn Jensen.

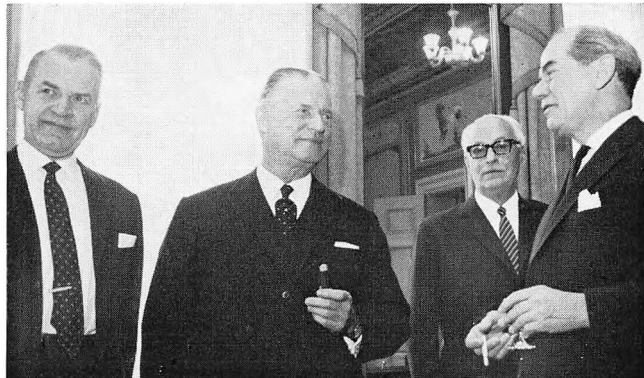
rat til at modtage kunderne.

– Handelsbanken har nu godt 4500 medarbejdere. Alle mennesker med menneskelige problemer. Føler en leder ikke sommetider, at mange menneskelige hensyn må glide i baggrunden på bekostning af den rivende udvikling erhvervslivet er inde i?

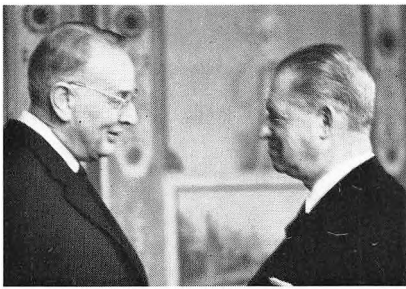
– Det er jo klart. I gamle dage, som jeg nævnte i starten, kendte man hver enkelt. Da var det lettere at udpege de mennesker, som skulle have større stillinger. Det er meget svært i dag. Personalekontoret administrerer jo disse ting, og det er et meget stort og vanskeligt job at være personalechef; han beskriver jo faktisk bankens fremtid. Direktionen må koncentrere sig om at lytte og se, og så sammen med personalechefen, gen-

Privatbankens direktører J. V. Thygesen, A. Schmiegelow og Johs. Green.

Landmandsbankens direktører, S. O. Sørensen, Herluf Sørensen og H. Mægaard Nielsen.

Direktør A. W. Nielsen, Carlsberg.

nem resultaterne, finde de mennesker, som i det givne øjeblik har det rigtige stof i sig.

- Der tales så meget i denne tid om effektivitet og om klima. Hvad tror De, vi skal gøre for at bevare det, vi - måske lidt sentimentalt - kalder Handelsbank-ånden?

- Der hvor øllet løber, der går folk hen for at drikke - der smager det bedst. Hvis man hele tiden har en ledelse med dynamik, og som satser på ungdommen, så tror jeg også, at ungdommen og medarbejderne i det hele taget, vil føle den begejstring, som giver resultater. Klima, det er jo noget forkæret noget. Godt klima, det er simpelthen, når man er optaget af sin gerning, og man synes, man skaber noget hver dag. Så bliver man tilfreds med sit arbejde, og det giver et godt klima.

- Ja, men det må jo være altafgørende, at lederne, på hvilket niveau de end er, og også hvilket alderstrin de end er, har topledelsens bevågenhed og forståelse for de lederproblemer, som jo ligger hos alle ledere.

- Hertil kan jeg sige, at ledelsen beskæftiger sig ikke med andet, det er jo alfa og omega i dagens gerning, at alt går frigjort. Jeg tror aldrig, at det har manglet på interesse herfor. Det er noget, som går igen, hvis man vil skabe noget.

- Storm P. har engang sagt, at der om berømmelsens tinde intet gelænder er. Har De følt risikoen?

- Nej, det må jeg vist egentlig svare nej til. Selvom jeg altid har arbejdet stærkt fremad, så har jeg altid været nøgtern og har haft det held, at jeg - Storm P. til trods - har følt, at der var et gelænder. Storm P. var en klog mand og en stor filosof. Der er ikke så lidt at lære i det, han har sagt, men når De spørger mig, vil jeg svare på den måde, at har man et godt hjem, og en god kone, man kan komme hjem til, så kan mange af de vanskeligheder, som dagen har ført med sig, slettes ud, og så er man frisk den næste dag. Lad os da sige det sådan, at hjemmet har været mit gelænder.

- Tror De, der er grænser for, hvor stor en bank, som Handelsbanken, må blive?

- Det afhænger vel nok af de hjemlige forhold, som jo nok sætter en vis grænse, men den er slet ikke nået endnu. Der vil stadig ske en meget stor strukturændring i dansk bankvæsen. Det er jeg sikker på. Måske endnu større sammensmeltninger, end man har set hidtil, vil finde sted, men det tager sin tid. Sammensmeltninger er tit

baseret på lokale hensyn. Men jeg tror, at vi engang om 10-20 år vil nå det svenske system, som jeg finder er vældigt godt i et lille land - 15-16 banker. Men mulighederne, fordi verden er blevet så lille, er jo helt uanede store. Og med det store korrespondentnet vi har, og med hele den vældige udvikling i økonomien, så kan banken på internationalt plan blive meget stor og vokse i betydning.

- Hvis De, skal vi sige, var en almindelig kunde i Handelsbanken, hvad ville De så kræve af Deres bank?

- Jeg ville kræve det, jeg håber alle vore kunder får hos os, nemlig den bedste kundebehandling. For det er jo det, vi har sat alt ind på, og vi vil nødigt opleve, at kunder klager. Jeg synes, det er noget af det kedeligste, man kan blive udsat for. Man skal altid sætte sig i kundens sted, og man skal forsøge at give svar og hjælp ud fra sin egen opfattelse af, hvordan tingene skal gøres, set fra kundens synspunkt.

- En bankdirektørs arbejdsdag er jo lang. Hvordan tror De nu det vil gå, når De får så mange timer til Deres egen rådhed?

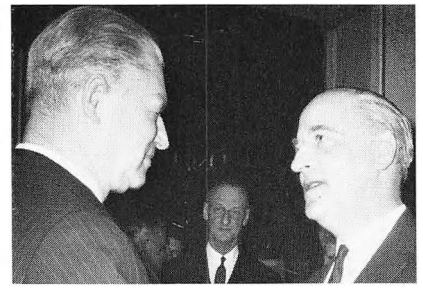
- Jeg tror allerede, jeg kan svare på det nu. Hvis jeg kan bevare mit helbred og være fri for sygdomme og bekymringer, så føler jeg allerede, at det er dejligt at vågne op om morgenen og vide, at man selv bestemmer, hvordan dagens timer skal forløbe. Jeg er i de 19 år, jeg har været direktør i banken, vågnet præcist hver morgen. Jeg er stået op 5 minutter over syv, når pressens radioavis var færdig, og jeg har været optaget af at komme ind på mit kontor så hurtigt som muligt. Det kan jeg jo ikke mere nu. Jeg har altså dagen til min rådighed til de forskellige gøremål, jeg får, og også de pligter, jeg til stadighed har, men jeg kan nu tilrettelægge på en helt anden måde end tidligere. De dage, der allerede er forløbet siden min fratræden, har været behagelige, og jeg vil da håbe, at det yderligere vil udvikle sig. Jeg vil fremover rejse lidt rundt i vort eget land på kortere ture - jeg vil kunne få glæde af mit sommerhus og min vinterhave, og hvad der nu ellers er af ting, man kan koncentrere sig om. Jeg vil også gerne kaste mig lidt over litteraturen, hvilket der jo slet ikke har været tid til, fordi man jo har været så belastet med faglig litteratur til helt ud på de sene timer.

- Og hvordan tror De så, direktør Glashof, at Deres kone vil føle det at have Dem hjemme hver dag?

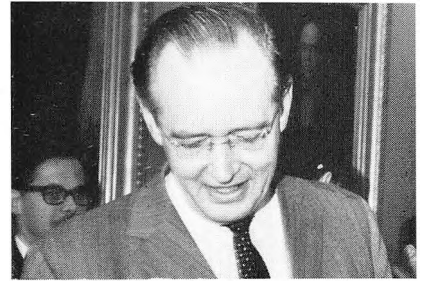
- Ja, det er jo en ny prøvelse for hende, men da vi har de samme interesser for naturen og rejser, så tror jeg, det vil komme til at gå godt.

Må jeg slutte med at sige, at den kærlighed, jeg har til vor gamle bank, fortsat vil være med til at fylde min dag. Mit ønske for Handelsbanken vil være, at den må være med i billedet på den måde, at den altid fremover vil have en dygtig og inspireret medarbejderstab.

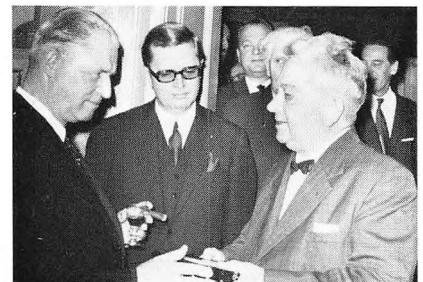
DV

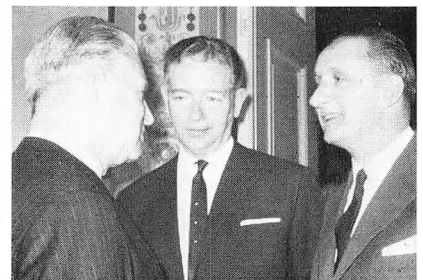
Direktør Viggo J. Rasmussen, Tuborg.

Nationalbankdirektør Erik Hoffmeyer.

Postmester T. C. Poulsen og grosserer Jørgen Madsen, Taarnby Park tilsynsråd.

Direktør C. Hill-Madsen og direktør N. Arnh-Jensen.

Et situationsbillede under receptionen.

Fru Metzloff og frøken Juul var travlt beskæftiget med at registrere gaver.

Underdirektør

HENNING GADE

er indtrådt i direktionen

På repræsentantskabsmødet den 12. februar vedtoges det at udnævne underdirektør Henning Gade til direktør i banken fra 1. marts i år.

Direktør Gade, der er 42 år, kom til Handelsbanken i 1947 efter at have været ansat i Købmands- og Håndværkerbanken i Aarhus 1943-47. I Handelsbanken gjorde han først tjeneste i St. Kongensgade Afdelingen, var derefter 1950-59 på Kreditkontoret, 1959-62 i Udlån, i 1962 kom udnævnelsen til kontorchef og souschef i Administrations-Afdelingen. Henning Gade blev i 1965 udnævnt til chef for City Afdelingen og 1. januar 1967 til afdelingsdirektør. 1. januar 1968 fulgte udnævnelsen til underdirektør. Direktør Gade har H.D. i bankvæsen og har bl. a. videreuddannelse gennem studieophold i Westminster Bank i London og kursus i Advanced Management under Stanford University's auspicer ved Insead (European Institute of Business Administration) i Fontainebleau i Frankrig.

General- forsamlingen ...

Hovedsædets frokoststue var atter i år rammen om bankens ordinære generalforsamling, der fandt sted 3. marts.

Højesteretssagfører Bech-Bruun karakteriserede i sin formandsberetning 1968 som et godt år, han udtalte inden sin gennemgang af regnskabstallene følgende:

• 1968 har været et særdeles godt år for Handelsbanken, det fremgår vist klart af årsberetningen. Vi har haft den rigtige vind i ryggen, og den vækst, vi nu i en årrække har set, fortsatte i forøget tempo i 1968. Og jeg vil straks tilføje, at væksten ikke alene skyldes den almindelige aktivitetsstigning i samfundet, den må i høj grad tilskrives det energiske arbejde, der er udført af bankens medarbejdere på alle trin og af dens ledere. Uden vor store stab af dygtige og veluddannede medarbejdere - under den rigtige ledelse - kunne sådanne resultater ikke nås. Den tekniske side af sagen må ligeledes være i orden, det er også en forudsætning i dag for gode

Et blik ud over generalforsamlingen, hvis dirigent ligesom de foregående år var højesteretssagfører Michael Reumert.

resultater, og her vil jeg nævne, at vi i slutningen af 1968 tog et nyt og større EDB anlæg i brug. Når jeg samtidig fortæller, at vor kontobestand i dag er på 1.060.000 imod 627.000, da vi i 1963 indførte EDB-bogføring i banken, vil De forstå, hvilken vældig udvikling der er sket i de mellemliggende år. Vi skulle herigennem have dækket vor forventede ekspansion et godt stykke fremover.

Sideløbende med det daglige arbejde med betjening af vor meget brede kundekreds er det løbende rationaliseringsarbejde inden for bankens mange arbejdsfelter fortsat. Vi har indtil nu set mange gunstige resultater af dette arbejde i form af væsentlige omkostningsbesparelser.

Jeg vil yderligere nævne, at vi i 1968 har sat et stort nyt uddannelsesprogram igang. Vi sætter en ære i, at vore kunder får den bedste mulige betjening på alle områder i vor virksomhed. Den investering, vi her gør i vore medarbejders dygtiggørelse, skulle således gerne komme vore kunder til gode i form af endnu bedre service fremover. •

Efter regnskabs gennemgangen sagde formanden:

• Må jeg slutte min beretning og min omtale af regnskabet med på repræsentantskabets vegne at rette en varm tak til alle, der står sammen om Handelsbanken, det gælder dens aktionærer, det gælder alle dens kunder, og det gælder bankens direktion og dens mere end 4500 medarbejdere, der alle hver på sin vis har medvirket til at gøre 1968 til et nyt stort og fremgangsrigt år for Københavns Handelsbank. •

Formanden påhøres af bankens øvrige bestyrelse, fra v. skibsreder E. Hahn-Petersen, direktør L. Koefoed, kammerherre Olufsen, direktør Marius H. Schou og civilingeniør Chr. Arnstedt.

Store krav til vor bank i de kommende år

Årets filialdirektør- og bestyremøde fandt sted mandag den 24. februar i København. Bankens vækst har medført, at en tradition blev brudt – mødet fandt nemlig ikke sted på »Uglemose«. Der var ikke plads til de mange deltagere: 106 filialdirektører, afdelingsdirektører og afdelingsbestyrere, direktion og ledende medarbejdere i Hovedsædet – i alt 147.

Mødet fandt sted på »Domus Technica« – Ingeniørsammenslutningens bygning, Ved Stranden, tidligere dagbladet »Nationaltidende«s domicil. Lokalerne var velegnede til vort møde, som begyndte kl. 9.30 og sluttede kl. 17.45, hvorefter der – ifølge de senere års tradition – var middag på Den kongelige Skydebane »Sølyst« i Klampenborg og senere kaffe på »Uglemose«.

Det gennemgående tema

Filialdirektør- og afdelingsbestyremødet var i år tilrettelagt således, at deltagerne i formiddagens møde var opdelt i to grupper: filialdirektørerne og afdelingsdirektørerne/bestyrelserne.

Kl. 9.30 åbnedes mødet. Direktør C. B. Andersen og direktør Bendt Hansen indledte en halvanden times diskussion hos henholdsvis filialdirektørerne og afdelingsdirektørerne og -bestyrerne om bankens politik udadtil og indadtil. Disse oplæg gav anledning til en række spørgsmål. Derefter redegjorde underdirektør Mogens Dyhr for en række af de centrale problemer, der knytter sig til personaleforholdene og organisationschef Torben Nielsen for bankens aktuelle og mere langsigtede organisationsproblemer.

Efter frokost i »Den gyldne Fortun« begyndte eftermiddagens fællesmøde i »Domus Technica«s fællesal kl. 14.20, hvor direktør Glashof bød velkommen.

Direktør Glashof gennemgik kort bankens regnskab for 1968 og sluttede med nogle betragtninger om de kommende års udvikling. »Der stilles store krav til vor bank i de kommende år«, understregede direktør Glashof.

Dette var det gennemgående tema i en række indlæg á 20 minutter, der fulgte herefter. Syv medarbejdere fra Hovedsædet orienterede ud fra dette synspunkt for den aktuelle situation og de kommende års forventede udvikling set ud fra deres forskellige faglige synsvinkler. Tilsammen viste disse indlæg den spændvidde, en landsbank må have i dagens skærpede konkurrence både på det indenlandske område og på det internationale område for at kunne imødekomme kundernes voksende krav.

Niels Bruus:

Også 1969 tegner til at blive et dramatisk år

Kontorchef N. Bruus, Informations-Afdelingen indledte med en orientering om den økonomisk-politiske baggrund for bankens forretningsmuligheder i 1968 og udsigterne for 1969.

»1968 var et spændende år«, sagde kontorchef Bruus. »Inden for bankverdenen var det mere end et spændende år, det var i visse perioder et dramatisk år. Jeg tænker her ikke alene på den uro og aktivitet, som fulgte i kølvandet på de internationale valutakriser i foråret og sidst på efteråret, men også på udviklingen på vort hjemlige obligationsmarked og den næsten abnorme likviditetsudvikling, som var konsekvensen heraf.

Også 1969 tegner til at blive et særdeles spændende år. Optakten her i årets første 6 uger har jo ikke været uden dramatik, tænk på disse dages udvikling i markedspolitikken. Avisoverskrifterne i dag taler deres tydelige sprog herom.

På internationalt plan vil udviklingen formentlig blive præget af de spændinger, som en videre udbygning af fællesmarkedet indebærer. Her er der »konfliktstof« – ikke mindst på det økonomisk-politiske område. Det vil næppe være muligt yderligere at udvikle integrationen blandt »De Seks«, før der træffes afgørende beslutninger om koordination af medlemslandenes økonomiske politik, herunder valutapolitikken. »Valutakriser« kan derfor også i 1969 vise sig at blive trumfkort i det storpolitiske spil om magten i de kommende års Europa.

1969 vil – så vidt vi kan bedømme det i dag – bringe en kraftig økonomisk fremgang herhjemme. Dynamikken i udviklingen er nu stærkere end almindeligt antaget ved årsskiftet.

En opbremsning af den indenlandske efterspørgsel synes at blive nødvendig. Den vil imidlertid være særlig vanskelig at gennemføre i de nærmest kommende måneder.

Finanspolitikens muligheder er svækket på grund af usikkerheden omkring statsfinanserne ved overgangen til kildeskatten. Også pengepolitikens muligheder synes at være begrænsede idet den manglende balance på obligationsmarkedet siden september måned har medført en kraftig pengeudpumpning.

Denne kombination af voksende efterspørgselspres og begrænsninger i styringen af den økonomiske politik er det ene centrale spørgsmål i den aktuelle situation.

Det andet er renteutviklingen. Som bekendt faldt vort renteniveau i 1. halvår i

fjor, men i 2. halvår og frem til i dag har det internationale renteniveau været stærkt præget af opgang. Renten i USA og på det europæiske penge- og kapitalmarked er således højere end på noget tidligere tidspunkt.

Danmark er derved som debitorland kommet i den situation, at vort renteniveau er blevet relativt lavere. Det har bl. a. medført, at det har kunnet betale sig ikke at benytte sig af de traditionelle kreditmuligheder i udlandet. Dette forhold har i de sidste par måneder ført til en svækkelse af vor valutabeholdning.

Yderligere tab må forudses, hvis denne renteforskel ikke udlignes. En diskontoforhøjelse herhjemme forekommer derfor naturlig – og uundgåelig.

F. Lumbye:

Fortsat uro på det internationale valutamarked

»Udviklingen i vore udlandsforretninger var i 1968 naturligvis stærkt præget af de voldsomme begivenheder, som fandt sted i forårmånederne bl. a. i forbindelse med det nye guldprissystem, og udviklingen omkring franc'en i november«, sagde kontorchef Lumbye, Udlandssekretariatet, i sin indledning.

Efter at have gennemgået den internationale diskussion om ændringer i valutasyttemet og udviklingen i det internationale renteniveau gav kontorchef Lumbye følgende vurdering af udsigterne for 1969:

»Kan vi vente nye valutakriser i 1969? Før vi giver os til at spå herom, vil vi gerne slå fast, at det internationale valutamarked ifølge sin natur er det mest følsomme marked i verden, hvor blot en antydning kan sætte ting i skred. Den generelt herskende opfattelse er vel den, at de foranstaltninger, som satte en stopper for uroen omkring DM, FF og £, må betragtes som midlertidige lapperier på en strukturel uligevægt i paritetsmønstret eller sagt med mere jævne ord: Mange tror ikke rigtig på, at hverken Vesttyskland eller Frankrig i det lange løb, d.v.s. de næste 12 måneder, er i stand til at udgå den revaluering resp. devaluering af deres valutaer, som faktisk var besluttet på centralbankhold, men som blev omstødt ved politiske beslutninger.

Lige for øjeblikket er der roligt på valutamarkederne med en fast tendens for det engelske pund og US\$. Presset på DM er aftaget betydeligt, selv om der stadig står store kapitaler i de vesttyske banker i forventning om en DM-revaluering. FF står svagt i billedet, selv om de franske valutakontrolforanstaltninger virker ret overbevisende. Det er dog kun ca. 20 % af den kapital, der flygtede ud af Frankrig i fjor, der er vendt tilbage. De kommende franske lønforhandlinger samt eksportens udvikling bliver bestemmende for, om en devaluering fortsat kan undgås.

Medbestemmende for udviklingen bliver den nye amerikanske regerings politik, som endnu ikke kan siges at aftegne sig helt klart. Så meget kan dog udledes af rapporter og

kommentarer fra Washington, at man eventuelt kan forvente et vist pres for at få DM-revalueret efter de tyske valg til september, og at en samtidig mindre devaluering af FF anses for ønskelig, medens man ikke finder nogen ændring i \$/£-pariteterne for nødvendig, hvis de omtalte ændringer bliver af mindre omfang.

H. C. Bang:

Vi er fortsat ikke indstillet på at efterfinansiere byggeforhåndslån

Direktør H. C. Bang, Kreditkontoret, koncentrerede sit indlæg om byggeriets finansiering, først og fremmest om forhåndslåneordningen, men også om problemerne omkring realkreditinstitutternes låneudmåling set i lyset af den ønskelige strukturrationalisering inden for realkredititten, om Håndværksrådets syn på de nuværende bygglånsrater og endelig om arbejdsgarantier afgivet for hoved-entreprenører. Direktør Bang redegjorde for de senere måneders drøftelser mellem Nationalbanken og bankerne om forhåndslåneordningens fremtid og fortsatte herefter:

»Selv om Nationalbanken nærer stor tro til, at afskaffelsen af forhåndslåneordningen vil lette Nationalbankens problemer, så er det naturligvis helt klart, at dette alene ikke kan gøre det.

Spørgsmålet om i første række at søge gennemført en strukturrationalisering inden for realkreditinstitutternes kreds er taget op, og man er i hvert fald kommet så langt, at man nu fra realkreditkommissionens side afæsker realkreditinstitutterne konstruktive forslag. Da dette meget nemt vil komme til at munde ud i et spørgsmål for de enkelte institutter om at være blandt de overlevende, har vi i den senere tid kunnet konstatere en større frimodighed hos kredit- og hypotekforeninger med hensyn til udmålingen af lån. Det er i den sidste tid ikke sjældent forekommet, at kredit- og hypotekforeningers

tilsagn er gået op til 65-68 procent af anskaffelsestallet for et byggeri. Da vi imidlertid ikke kan regne med, at en løsning på realkreditinstitutternes struktur ligger lige om hjørnet, og da vi fortsat skal arbejde med vor traditionelle bygglånsudmåling, vil jeg gerne pege på, at der i tilfælde, hvor kredit- og hypotekforeninger giver tilbud, der ligger så højt oppe, nemt vil kunne opstå det problem, at vore 3. prioritetsinstitutter slet ikke vil være med, når der kun levnes dem en plads på 5-7 procent af den samlede anskaffelsestallet. Vær derfor opmærksom på, at realkredit- eller reallånefonden får lejlighed til at afgive tilbud, inden kredit- og hypotekforeningslån berigtiges.

Vi er fortsat ikke indstillet på at efterfinansiere byggeri, og passer vi ikke på dette problem, er det jo muligt, at vi for at få byggesagerne til at hænge sammen, må erstatte en del af den plads, som realkreditfonden skulle have besat, med en efterfinansieringskredit. Lad os blive fri for det.

Byggeriets Realkreditfond og Landsbankernes Reallånefond har i øvrigt givet udtryk for ønske om et lidt nærmere samarbejde i de enkelte lånesager. For større bygge-riens vedkommende har man to ønsker.

For det første ville man gerne prøve i en sag, der er på projekteringsstadiet at få lov til at give sit besyv med i detailprojekteringen - ikke fordi fonden ønsker at blande sig i arkitekternes projektering, men fordi erfaringen viser, at realkreditfonden ved at pege på visse detaliløsninger kan sikre en større låneudmåling end for de projekter, der fuldt færdige præsenteres for fonden.

Endvidere beder man om, at der ved de større byggerier etableres et lidt nærmere samarbejde mellem fonden og den bygglåns-givende bank. Fondens ville gerne, om banken forud for bygglånsbevillingen ville give sine oplysninger om håndværkerne og om sagen i øvrigt, navnlig om de tal for an-

skaffelsestallets fordeling, der er meddelt bankerne, videre til fonden. En sådan information til fonden skulle øge mulighederne for, at fonden straks kunne give fuldt tilsagn på normalprioriteringen som forhåndslån, mens man jo sædvanligvis i øjeblikket i praksis regner med en forhåndsgrense for stort byggeri på 69-72 procent.

H. E. Johansen:

Nationalbankens kurspleje har tabt markedsorienteringen af syne

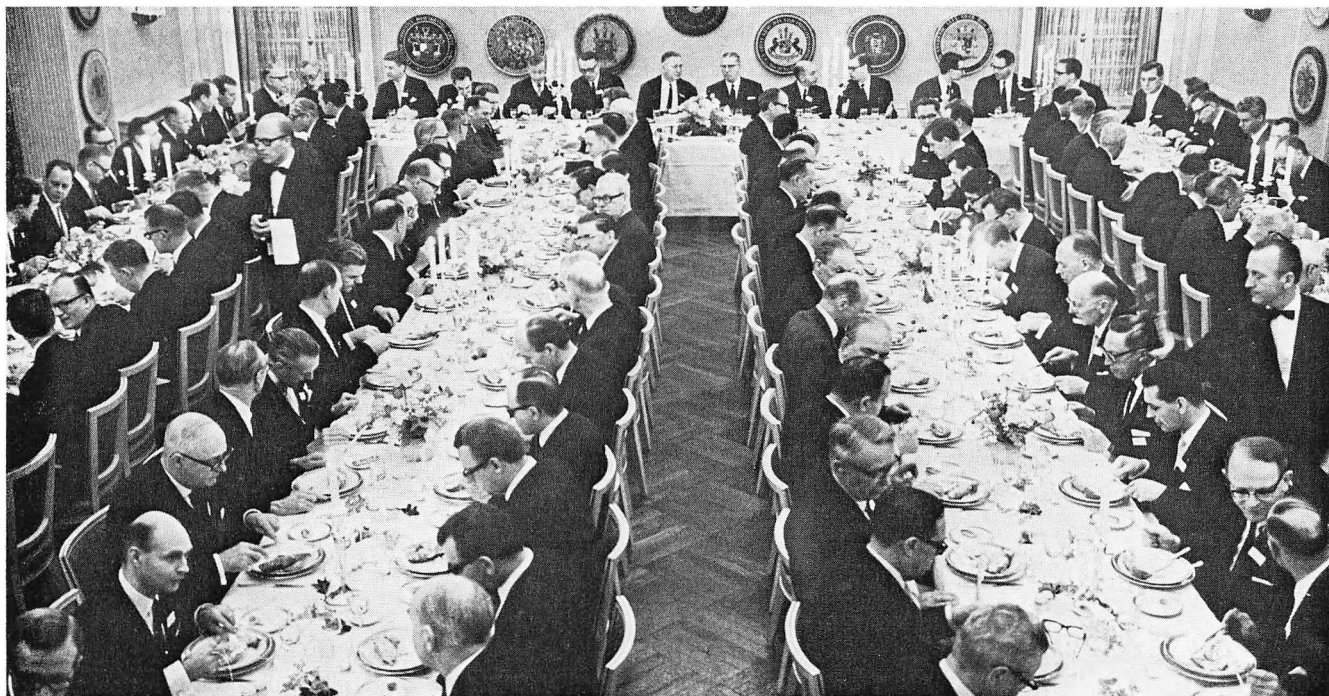
»Gennem de sidste år har der, på grund af såvel en strukturændring som en enorm udvikling inden for erhvervslivet, været stillet meget store krav til vort kapitalmarked i såvel kapitalmæssig som tilpasningsmæssig henseende, fremhævede kontorchef Johansen, Fonds-Afdelingen.

I løbet af 20 minutter foretog han et strejftog over såvel det organiserede som ikke-organiserede kapitalmarked. Han berørte bl. a. Realkreditkommissionens arbejde, som blandt andet omfatter en strukturændring, hvilket arbejde der iøvrigt endnu ikke er set noget resultat af. Ligeledes kom Johansen ind på kommunelånenes rolle i den aktuelle situation.

Kontorchef Johansen omtalte Nationalbankens støttekøb og afviklingen af kødanelsen, og sagde i denne forbindelse:

»En forudsætning for, at kursniveauet kan holdes, er Nationalbankens indstilling til den udbudte mængde. Er der behov for fortsatte støttekøb, er der risiko for, at kurserne vil give efter, og denne risiko er absolut til stede.

Vi har prøvet at beregne udbuddet i inde-værende år. Hvis vi forudsætter, at der er en rest fra køen på ca. 700 mill. kr. og et udbud af skibskreditforeningsobligationer på andre 900 mill. kr. og Nationalbankens andel af de normale udbud er ca. 200 mill. kr., vil vi nå et tal på 1800 mill. kr. Herfra vil gå et udtrækningsbeløb på 200-250 mill. kr.

så alt i alt vil dens fondsbeholdning efter vore beregninger stige med ca. 1½ mrd. kr. i 1969. Kø eller ikke, der er dog stadig et ganske betragteligt beløb, som markedet ikke er i stand til at opsupe.

Hvis man skal gøre sig håb om at få en fornemmelse af Nationalbankens stillingtagen til dette øgede udbud, tror jeg man snarere må se på hans pengepolitik end investorenes reaktioner, idet kursplejen, som skulle være et samspil af markedsreaktioner og pengepolitik, i de sidste år ligesom har tabt markedsorienteringen af syne og kun spillet rollen som pengepolitisk instrument, og pengepolitikken må måske tages op til fornyet overvejelse i det kommende år, hvis finanspolitikken ikke får den forudsagte stramning, eller hvis investeringernes stigningstakt bliver forceret.

Nu sidder De vel og tænker, at vi skal fråde at købe obligationer.

Jeg må skuffe Dem, for det skal vi ikke. Pensionskasser, livsforsikringsselskaber, selv-pensionister o. l., der kan få fornøjelse af den effektive rente og basere en udregning herpå, vil naturligvis altid stå sig ved at købe obligationer på grund af den højere rente og behøver jo heller ikke at bekymre sig om kurssvingninger, da de jo alligevel ikke skal sælge.

Men folk, der har en opsparing, der tidsmæssigt vil ligge indenfor et kortere eller helt kort tidsrum, ville jeg anbefale at sætte pengene i banken, da forskellen i den direkte rente og rente på 6 eller 12 måneders opsigelse ikke er så forfærdelig stor, og den effektive rente kan de ikke regne med alligevel ved kortfristede investeringer.

H. Martensen:

Handelsbanken kører den største datamængde her i landet

•For EDB blev '68 et vanskeligt år, sagde kontorchef Martensen, EDB-Afdelingen. •Det skyldtes først og fremmest, at kørslen med 1410-anlægget blev mere og mere ustabil i årets løb. Årsagen hertil var ganske enkelt den, at dette anlæg var slidt op.

Den store EDB-begivenhed i 1968 var naturligvis konverteringen til 360-eren, som fandt sted den 11. november. Selve konverteringen varede 72 timer.

3. juledag var 360/50 nr. 2 køreklar, og bankens dataanlæg er hermed udbygget til at kunne præstere en meget stor produktion. Dette har krævet, at antallet af medarbejdere i de forskellige afdelinger af EDB er blevet udvidet i årets løb. Således er operatørernes antal blevet fordoblet.

Martensen omtalte 2 nydannelser, der kommer i indeværende år, nemlig »teleprocessing on-line«, som bl. a. medfører, at vore provinscentraler kan sende samtidig i modsætning til i dag.

Endvidere omlægningen af Depot: Hovedsædets omlægning påbegyndes 3. marts - færdig 1. juni. Derefter parallelkørsel.

Omlægningen medfører, at der udskrives depotbekræftelser, som sendes til kunden

hver gang, der sker bevægelse. Endvidere at der udarbejdes depotopgørelser ult. året indeholdende skattekurser, skatteværdi og modtaget udbytte/rente.

Til slut udtalte kontorchef Martensen: •Vi kører den største datamængde her i landet, og - ikke mindst - vi kører den inden for et stærkt begrænset tidsinterval.

• Dette medfører, at selv et kort stop på anlægget - enten det skyldes tekniske eller programmæssige problemer - hurtigt kan gøre det svært for EDB at overholde de fastsatte leveringstidspunkter.

Jeg beder Dem dog altid være forvisset om, at vi til enhver tid forsøger og også fremtidig vil forsøge at gøre, hvad vi kan, for at klare vanskelighederne, således at den enkelte afdeling/filial får mindst mulig gene af forsinkelsen. •

Vagn Nielsen:

Markedsanalyse - markedsplanlægning - markedsføring

•For at være virkelig i stand til at bedømme og vurdere udviklingen på bankmarkedet - og i endnu højere grad for at kunne være med til at præge markedsudviklingen - må vi nøje kende det marked, vi opererer på. • sagde kontorchef Vagn Nielsen, Markeds-Afdelingen.

•Gør vi det? Nej, her må vi vel erkende, at vi rører ved et af de omme punkter. Derfor kan der ikke være tvivl om, at markedsanalyser er et af de felter, vi må gøre meget mere ud af, end vi hidtil har gjort.

Vi skal indsamle, registrere, bearbejde og analysere data om vor banks marked og mulighed i markedsføringen. Vi skal frem til kunde profiler og markeds profiler i de forskellige dele af landet, således at vi umiddelbart kan se, hvilke kundegrupper vi især skal rette vor markedsføring mod. Samtidig skal vi med en form for omkostningskontrol finde frem til bedre udtryk for de enkelte afdelingers og filialers effektivitet.

Den aktuelle markedsudvikling er præget af skærpeelse af konkurrencen dels fra banker og sparekasser, men også fra andre dele af kredit- og kapitalmarkedet.

Vagn Nielsen orienterede herefter om den nærmeste tids planer for udbygning af bankens afdelings- og filialnet, og redegjorde for bankens nyeste produktionsudvikling: Ejendoms-Service. I sin omtale af Markeds-Afdelingens bedømmelse af kundebetjening og kundepleje fremhævede Vagn Nielsen:

•Det gælder om at gøre medarbejderne ved skranken så »sælger-minded« som muligt. Vi skal helt væk fra, at publikum, der kommer til skranken, alene skal ekspederes. Enhver henvendelse ved skranken udgør salgsmuligheder.

Men salg forudsætter, at varekundskaben er helt i orden. Derfor kan vi ikke understrege stærkt nok, at de gode folk skal frem til skranken.

Vi har i vor organisation et værdifuldt grundlag for salgsarbejdet i vore Markeds-kontakt-medarbejdere.

E. Trolle-Schultz:

Projektgrupper - rentabilitetsanalyser - »uddannelsessluse«

Direktionens rådgiver i EDB- og planlægnings spørgsmål, lektor, cand. polit. E. Trolle-Schultz, sammenfattede de krav, som de forretningsmæssige muligheder stiller til bankens ressourcer og planlægning:

•De har i dag hørt om en række planer og projekter, der skal videreføres eller igangsættes for at opfylde de mål, der er opstillet af bankens ledelse.

Jeg skal nu forsøge at give Dem et mere generelt indtryk af de organisatoriske ændringer og øvrige praktiske fremgangsmåder, der allerede er - eller meget snart vil blive - taget i brug, for at omsætte de forskellige ideer, planer og projekter, der fremsættes, til mere konkrete handlinger, der skal komme til udtryk i en forretningsmæssig politik for Handelsbanken, og som skal være baseret på en samlet planlægning for hele banken.

For at kunne igangsætte gode projekter må vi vide, hvad et projekt egentlig koster, og vi må vide, hvad vi opnår gennem virkeliggørelsen af projektet.

Det er derfor vort ønske at igangsætte rentabilitetsanalyser af hvert enkelt projekt, der skal startes, fordi penge er den eneste fælles målestok for alle de mange planer og projekter, der skal arbejdes med. Det er via rentabilitetsanalyser, at vi skal sammenligne de enkelte projekters resultater med bankens samlede mål, for herigennem at skabe den ønskede koordination af alle bankens ressourcer inden for en række fremtidige regnskabsperioder.

Trolle-Schultz orienterede herefter om etableringen af en Projektstyrings-Afdeling bestående af fire medarbejdere. Formålet med denne nye afdeling er at sikre en central vurdering og kontrol ved anvendelsen af bankens ressourcer. Gennem denne organisationsform opbygges der en passende fleksibilitet inden for den eksisterende organisationsplan.

•Uddannelsessektionen for special-uddannelse, der blev etableret her i sommeren 1968, har til formål at tilrettelægge, at styre og kontrollere uddannelsen af bankens medarbejdere på alle niveauer indenfor de teknisk prægede områder - og herunder specielt uddannelser, der tager sigte på at udvikle færdigheder indenfor EDB- og organisationsområdet samt hele den brugerorienterede udnyttelse af informationer, data og EDB.

Vi skal således skabe en uddannelsesmæssig sluse for en meget betydelig del af bankens medarbejdere.

Denne slusemæssige uddannelse af egentlige bank-medarbejdere skal sikre, at vi kan opfylde ledelsens ønske om, at der gradvis på alle væsentlige områder af banken kan blive placeret medarbejdere, der har den fornødne træning og baggrund for at anvende alle de moderne ledelsesværktøjer, der benævnes systemanalyse, operationsanalyse, matematik, statistik, EDB o.s.v. •

NORDENS PLADS

Den 25. februar blev vor Nordens Plads Afdeling åbnet i dette nye højhus.

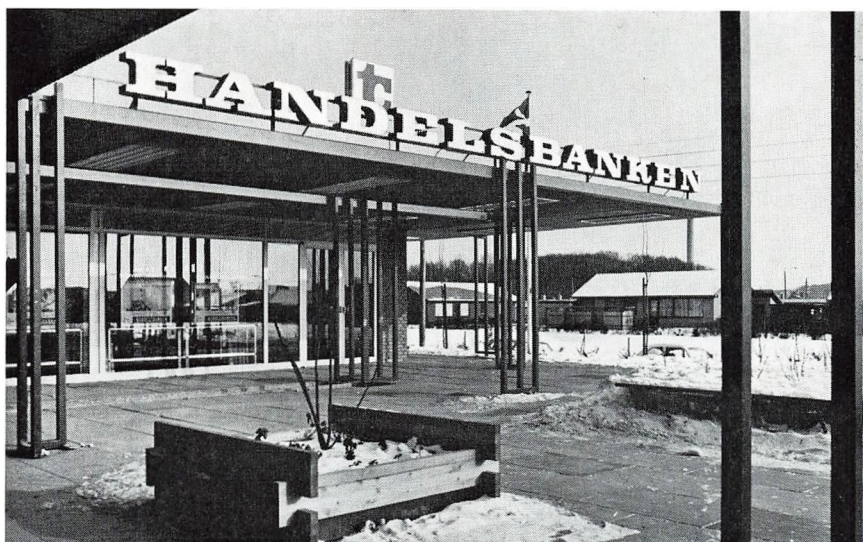

BAGSVÆRD

Bagsværd Afdelingen åbnedes den 21. februar.

TARUP CENTER

Bankens nye afdeling i Tarup-centret, Odense, åbnedes den 18. februar.

RANTZAUSGADE

Bestyrer Aaskilde (til højre til oplysning for de få, der ikke kender HIF's populære tidligere formand) med sin stab fotograferet ved åbningen af Rantzaugade Afdeling den 14. februar.

VOLLSMOSE

Ved åbningen af vor nye afdeling i Vollsmose den 2. januar uddeltes æbler til kvarterets mange børn. Næppe havde rygten herom bredt sig, før disse små bankrøvere krævede kassen udleveret.

Nøglen til NÆSTVED

Den overtagne banks hidtidige bomærke: Byvåb-
nets nøgler, indrammet omtrent som vi kender
det så godt –

Fotografi af bomærket i hovedindgangens glasdør.

Ved udgangen af 1968 udvidedes Handels-
bankens sjællandske filialnet med endnu en
plads – A/S Banken for Næstved og Omegn
(Industribanken) indgik i vor bank i hen-
hold til generalforsamlingsbeslutning i Næst-
ved-banken 9. december og 27. december.

I denne banks jubilæumsregnskab fra 1966
fortælles, at den ved oprettelsen i 1866 dels
var den femtende bank i Danmark og dels
det første pengeinstitut i Næstved

– men vi overtog en moderne bank

Filialdirektør Houg, tidligere kontorchef i
Kalundborg filialen, byder redaktionen og

hermed læserne velkommen til at se Næst-
ved filialen og hilse på de mange nye kolle-
ger hernede.

Indledningsvis fortæller direktør Houg,
at der her er tale om en bank, der er fulgt
med i udviklingen. Man lærte efter moderne
principper og med et veluddannet personale,
og lokalerne blev moderniseret i 1961–62.

– Har det været en vanskelig opgave at in-
korporere en selvstændig bank i Handels-
bankens organisation, direktør Houg?

– Det er da helt givet, at der har været om-
ikke vanskeligheder, så i hvert fald besvær-
ligheder, indtil personalet har fornemmet den

Velkommen i HANDELSBANKEN

elev, frøken Hanne Bentsen
assistent, fru Marianne Brandt
rengøringsassistent, fru K. Egegaard
bankbetjent Knud Egegaard
assistent Bjørn Halskov Gregersen
revisor Hans Gørgens
assistent, frøken Birthe Hansen
fuldmægtig Arne Hansson
elev Sten Hoff-Clausen
assistent E. V. Jørgensen
assistent, fru Kirsten G. Jørgensen
kontorist, fru Gerda Markussen
assistent Gert Steen Nielsen
kontorist, fru Grethe Nielsen
assistent, fru Inge B. Nielsen
fuldmægtig K. N. Odgaard
assistent, fru Bente A. Pedersen
assistent, fru Karen Bente Petersen
kontorchef J. O. Rasmussen
assistent, fru Ruth Rasmussen
elev Troels Bohmann Rasmussen
fuldmægtig V. Rasmussen
assistent, fru Juliette Roed
fuldmægtig Erik Schelde
kasserer N. W. Sørensen

Fensmark Kontoret

kontorbestyrer, fru Ingelise Andersen
kontorbestyrer Knud Carlsen
kontormedhjælper, fru Dagny Jensen

Menstrup Kontoret

kontorbestyrer Laurits Pedersen

forretningsorden, som vi arbejder efter, men der har været og er en meget positiv indstilling hos alle medarbejdere til at gå ind i de nye forhold, og det har selvfølgelig lettet hele overgangen.

EDB køres stadig lokalt

- Vedrørende EDB er situationen jo iøvrigt den, at EDB-centralen i Næstved netop har skiftet til et større anlæg, og kontrakten, som den lokale bank var med i, blev fornyet for en 5-årig periode i 1968, umiddelbart før Handelsbanken overtog den.

- Selv om systemet stort set er det samme, er det materiale, vi får ud af Næstved-anlægget, ikke helt det, som man får fra Handelsbankens anlæg - og der løber vi gentagne gange ind i problemer, hvor vi manuelt må tage opgaver op, som vi ellers på Handelsbankens anlæg kan få ud af maskineriet.

God modtagelse

- Føler De, at De som Handelsbank-mand møder en lokalpatriotisk modstand?

- Slet ikke, siger direktør Houg, - allerede fra starten kom der adskillige kunder ind for at sige goddag og byde velkommen, og jeg kan kun sige, at de kunder, der har været her i den tid, jeg foreløbig har været leder af filialen, har været meget positive over for den ændring, der er sket.

En by i udvikling

Næstved er en af de meget gamle byer. Den blev grundlagt i 1135 og var under Erik af Pommern så betydningsfuld, at man slog kongelig mønt her.

I nyere tid er Næstved igen blevet en anseelig by - den har op mod 35.000 indbyggere, med bl. a. mange industrivirksomheder, 4 jernbanelinier og 7 hovedlandeveje.

Filialdirektør Houg udtrykker sin tro på, at Næstved er inde i en udvikling, hvor tingene gror, og hvor vi forhåbentlig kan yde vort bidrag.

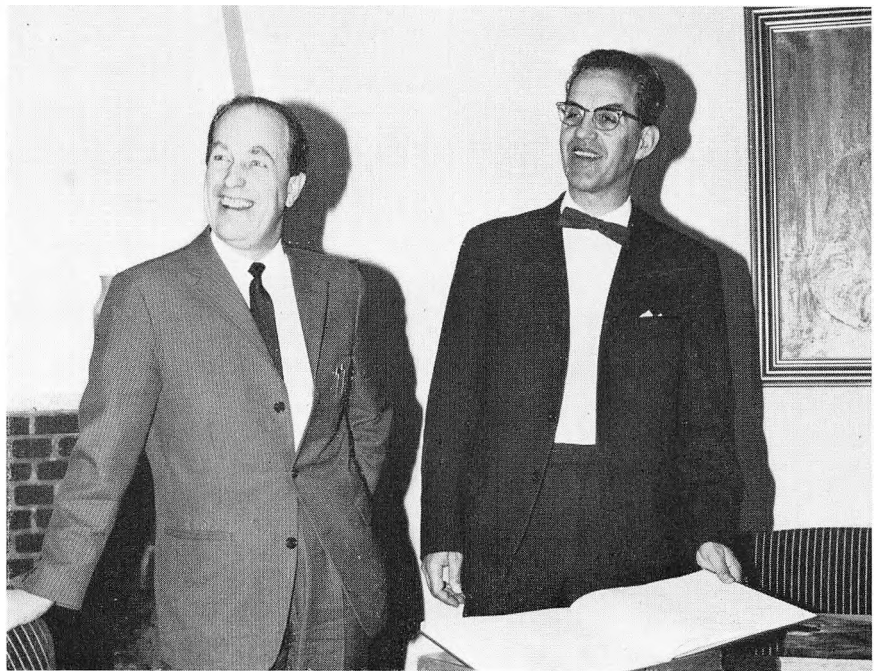
- Et personligt spørgsmål: Var det svært at sige farvel til Kalundborg?

- Det skal jeg da ikke nægte, svarer direktør Houg, - vi har haft al vor tid i Kalundborg, jeg var meget glad for arbejdet både i filialen og i byrådet, som jeg har været medlem af helt siden 1954, og min kone og vores 4 piger havde jo deres venner, så det er ikke unaturligt, at de i første omgang reagerede en lille smule imod at skulle flytte fra det hele. Men nu har alle vænnet sig til tanken og er positivt interesserede i den nye tilværelse - og om en 14 dages tid er håndværkerne nok færdige med at istandsætte tjenesteboligen her i bankbygningen, så vi kan få samling på familien igen.

Set med Næstved-øjne

Vi hilser nu på kontorchef J. O. Rasmussen, som har været knyttet til Industribanen siden 1945 og er souchef i filialen.

- Har det været en problemfyldt overgang?
- Den har været lidt streng, hvis jeg må sige det på den måde, siger hr. Rasmussen

Her blev vi hyggeligt modtaget af filialdirektør Houg (t.h.) og kontorchef J. O. Rasmussen.

med et stort og ubekymret smil. Vi har arbejdet en del over for at komme igennem det i første omgang.

- Vi har blandt andet haft indløsningen af den gamle banks aktier, som er næsten fuldt gennemført allerede. Og hvad vi tidligere som kunde i Handelsbanken fik forørende som service, må vi selv præstere idag, f. eks. skal vi nu lave en masse bilag, som vi ikke tidligere behøvede. Rent bogføringsmæssigt har der været en opgave med at inkorporere vort eget system i Handelsbankens - men det lader til at glide godt. Jeg kan nævne, at

Handelsbanken normalt kører med kassemaskiner og har mere samlet ved kassen, end vi har - her går kun de egentlige kasseekspeditioner, d.v.s. konstanterne, til kassen.

- Desuden bruger Handelsbanken en anden form for dokumenter, end vi har været vant til, og der har været mange nye ting, vi skulle sætte os ind i, og som har krævet en omstilling af os.

- Men når alt dette er sagt, skal det også siges, at alle har taget fat med godt humør, og at der har været og er en velvillig interesse over hele linien for at komme ind i

Fuldmægtig V. Ryde Rasmussen forelægger en sag for filialdirektør Houg.

Handelsbank-rytmen. Det er rart at have en forretningsorden at slå op i – og så er der jo kommet mange tillokkende momenter ind i billedet, bl. a. med den specialist-støtte vi vil få fra Hovedsædet. Der er f. eks. Handels-Kontakt servicen – en god ting, som jeg personlig er interesseret i at kunne gøre noget ved – og der er MK-støtten i vort public relations arbejde.

– Tror De, koncerthef Rasmussen, at konkurrencebilledet i forhold til byens andre pengeinstitutter vil ændre sig?

– Det vil det. Eller rettere, det er det nok blevet allerede, også fordi der har kunnet lukkes lidt mere op for pengeposen. Man kan mærke kundeforventningen om, at der vil komme mere kapital til byen.

– Har der også været negative kundereaktioner?

– Ja, der har været tilfælde af kunder, der har hævet deres konti for at flytte over i et lokalt pengeinstitut og har motiveret det med lokalpatriotisme, men det har været færre end ventet – især når vi tænker på den hidtidige årlige generalforsamling med omkring 250 deltagere og spising, kortspil og hygge bagefter. Den gav os jo en mægtig kontakt med de kunder, som også var vore aktionærer, og det er måske en kreds, der forsvinder.

Den nye dagligdag

Efter en rundtur i det venlige og moderne banklokale med genopfriskning af bekendt-

skabet med de mange kolleger, som besøgte Uglemose i samlet flok 25. januar, går vi op i konferenceværelset på 1. sal for at få en snak med kasserer Sørensen, fuldmægtig V. Rasmussen, fuldmægtig Odgaard, assistent, fru J. Roed og en af de tre elever, Hanne Bentsen.

– Har Handelsbankens køb af Industribanken ændret Deres dagligdag?

Hr. Rasmussen svarer: – Her den første måned har den selvfølgelig gjort det, fordi vi har haft travlt med omlægningen. I øjeblikket skal vi slå meget op i forretningsordningen, men det forskrækker os ikke. Jeg glæder mig faktisk til, at der kommer til at ske noget. I min afdeling, byggelån, har vi nu f. eks. idag fået bevilget et meget stort byggelån, som får stor indflydelse blandt andet på vor balance – og ansøgningen har været i Hovedsædet ganske kort tid, i gamle dage ville en sådan sag normalt have kørt i hvert fald i to måneder, inden så stort et lån kunne etableres.

Odgaard indskyder: – Der er også sket en væsentlig ændring med vekslerne, idet vort gamle system var vidt forskelligt fra det, vi nu skal køre efter. Bl. a. skal vi igen føre en forfaldsbog – det er jo nogle år siden, vi så sådan en sidst (dette blev sagt med et elskværdigt, men lidt ironisk smil), men iøvrigt er det en stor tilfredsstillelse, at låneandragenerne normalt går igennem, og at vi ikke skal sige nej, fordi der ikke er penge til det.

– Har De mærket reaktioner hos kunderne?

Kasserer Sørensen: – En hel masse positive og til dags dato kun en eneste negativ. Og det var simpelt hen kun fordi, vedkommende syntes, at det var noget pjat, at han skulle anerkende noget, der var debiteret hans konto, altså simpelt hen en bagatel, fordi han tidligere havde kunnet ringe ind og sige: »Hæv den væksel på min konto».

Fru Roed: – Nogle få lokalpatrioter har der jo været. Der er dem, der har den op-

Assistent, fru Juliette Roed –

kasserer N. W. Sørensen

og fuldmægtig K. N. Odgaard.

fattelse, at København suger penge i stedet for omvendt. Det er navnlig den lidt ældre årgang, der ikke rigtig er med på det.

- Hvordan er det at være Handelsbankmedarbejder?

Fru Roed: - Godt, synes jeg, men jeg har også prøvet det før, jeg er udlært i Handelsbanken i København, før jeg tog til Holstebro og senere til Næstved.

- Er der nogen særlig grund til, at De har flyttet rundt?

- Ja, jeg er gift med en militærmand. Der er jo garnison for husarerne her i Næstved, som der var det i Holstebro for dragonerne.

- Blev man ked af det, da det blev meddelt, at man skulle gå over til Handelsbanken?

- Nej, svares der rundt om bordet, tværtimod. Vi har altid haft et godt samarbejde med Handelsbanken.

Fru Roed: - Jeg vil nu holde på, at der var nogen, der var betænkelige, man var bange for, at det selvstændige skulle forsvinde.

- Synes De så, at det selvstændige er forsvundet?

V. Rasmussen: - Det er det vist for tidligt at svare på. Sålænge vi ikke helt er inde i forholdene, er det umuligt at sige, lad os tales ved om 3-4 måneder.

- Fornemmer De forbindelsen med os 4.500 andre?

Rasmussen: - Vi er i hvert fald klare over, at vi er blevet tilknyttet Handelsbanken. Men for øjeblikket spekulerer vi nok kun på at komme på plads med vort eget hernelde.

Odgaard: - Vi har haft udmærket kontakt med Finn Hagen og Finn Lønnqvist, som kom ned fra Organisations-Afdelingen for at sætte os ind i tingene lige efter overgangen, og vi har haft en række sager med Hovedsædet.

- Og så har vi fået direktør Houg, han hjælper os på alle måder, kommer det spontant og med følelse fra den kvikke og åbent-hjertige kvindelige rundbordsdeltager.

Kasserer Sørensen, som har trådt sine barnesko i Næstved - og som iøvrigt i sin fritid med liv og sjæl går op i byens hjemmevern - karakteriserer Næstved som: »Gammel af år - ung af sind«.

- Det kunne da forresten være, at den yngre Handelsbank kunne lære et og andet af den 102-årige, bemærker fuldmægtig Rasmussen tørt.

Og hermed slutter vi vor hyggelige samtale, som efterlader indtrykket af en velbalanceret medarbejderstab med benene ved jorden, en sund portion reservation og alligevel en meget åben holdning over for det nye.

Lønnqvist fortalte, da han kom hjem fra Næstved, at der havde været tårer i øjnene, da man så alle de tidligere blanketter blive kørt til forbrænding i København. Vi håber imidlertid, at den almindelige glæde ved »familieførelsen«, som banken og Københavnerne følte ved filialens besøg i januar, vil blive delt af vore nye Næstved-kolleger.

CP

Fru Markussen fra Næstved filialens omstillingsbord holdt ved middagen på Uglemose en tale, som gik alle deltagerne til hjertet, og som vi har fået lov til at gengive her:

»Ved Handelsbankens overtagelse af vores gamle bank, er der tre ord, jeg i den forbindelse har tænkt på, og som jeg tror tolker alles tanker i øjeblikket.

Det er ordene »Goddag«, »Farvel« og »Velkommen«.

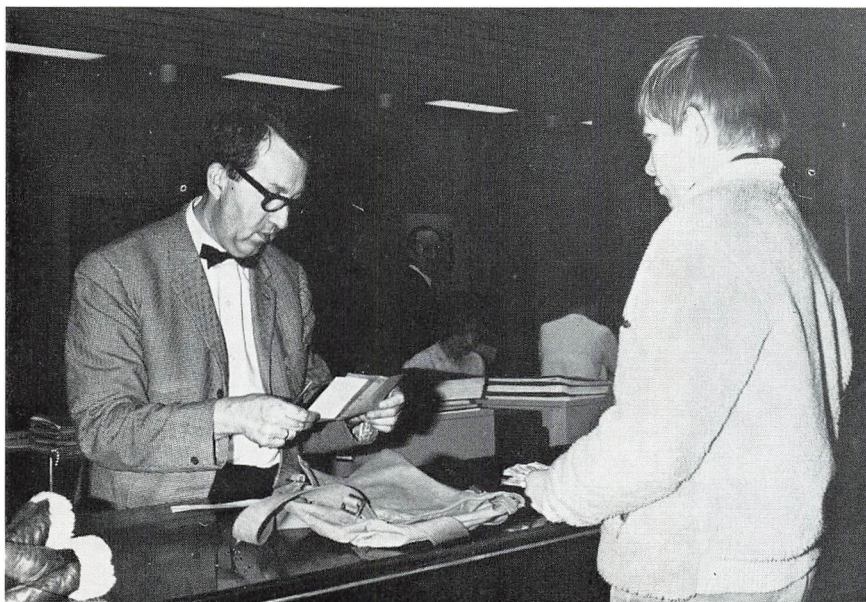
Jeg vil prøve at tyde dem i den rækkefølge, de nu er kommet til os. »Farvel« og »Goddag« er to skarpe yderpunkter. »Farvel« vil sige, man har taget afsked med noget, noget er uigenkaldeligt forbi, det gælder alle forhold, hvor man anvender dette ord. For os har det været farvel til en gammel bank, som for nogles vedkommende har været arbejdsplads i mange år - kun mindere er tilbage. Så kommer det andet ord »Goddag«. Et ord som egentlig ikke siger een så meget, kun at det er begyndelsen til noget nyt, noget man ikke altid kan overse, hvad dette nye vil indebære. Det er ikke altid et ord, der fylder een med tryghed, det er ikke et »erfaringsord« - man er spændt, og i vores situation her er der nok mange af os, som har tænkt: »du vidste, hvad du havde, du ved ikke, hvad du får«.

Men fra den dag overtagelsen fandt sted, lød et tredje ord til os: »Velkommen«. Selve ordet er et ord, der kommer fra hjerte til hjerte. Et ord, som lyser af håb og hjertelighed. Gennem telefonen fra alle egne af landet, hvor Handelsbanken findes, har der lydt et »hjerteligt velkommen i vores store familie«, og dagen igennem i dag ved besøget i Hovedsædet og på Uglemose har det været ordet velkommen, der har lydt til os alle. Gid dette ord må varsle godt for fremtiden for vort nye virke i Københavns Handelsbank til gensidig gavn og glæde.»

Hr. Hans Gørgens er revisor i banken, et job, hans far havde før ham.

Næstved-ungdom betjenes her af assistent B. Halskov Gregersen.

KJØBENHAVNS HANDELSBANK

Åbent hus i Holmen

Godt 80 år er gået, siden »vi« i 1888 købte Erichsens Palæ – og fra 1891 har denne kulturhistoriske perle – vel et af de smukkeste af Københavns gamle palæer – været bankens hovedsæde. Banken har, bl. a. med sagkyndig bistand fra Nationalmuseet, værnet om bygningen og ikke mindst om lokalerne på 1. salen med de dejlige væg- og loftdekorationer. Som det vil være er del af læserne bekendt, har man endvidere for få år siden ladet museumsinspektør Tove Clemmensen medvirke til at føre møblering, gardiner etc. tilbage til den oprindelige stil.

Palæets lokaler på 1. sal henligger langt fra som utilgængelig raritet – de anvendes i det daglige til møder med bankens gæster, Direktions- og bestyrelsesmøder o.s.v., men har aldrig været alment tilgængelige. Lige før jul besluttede Direktionen imidlertid at åbne dørene for offentligheden, således at interesserede kunne få lejlighed til at se palæet. Gennem annoncer i de københavnske dagblade inviteredes publikum til søndag den 22. december at bese såvel repræsentationslokalerne som stueetagen med den nyetablerede fondsafdeling og ekspeditionsafdelingen. Endvidere var arrangeret en specialudstilling, hvor banken i samarbejde med Nationalmuseet udstillede 100-årige pengepunge og sparebøsser, hvoraf mange aldrig tidligere havde været præsenteret for offentligheden.

Der var åbent hus kl. 10–12 og kl. 14–17, og allerede en halv time før hovedindgangens åbning havde der dannet sig en kø på flere hundrede mennesker langs facaden i Holmens Kanal helt ud på Kgs. Nytorv.

Det viste sig, at københavnerne midt i juletravlheden, hvor vi alle styrtede fra butik til butik for at nå de sidste hektiske indkøb, dog fandt tid til at tage sig dette lille pusterum i Erichsens Palæ. Ja, efterhånden som søndagen skred frem, voksede tilstrømningen så meget, at brandvæsenet en overgang fik betænkeligheder og overvejede lukning med påfølgende adgang til palæet i mindre hold.

Overalt indendørs stod medarbejdere parat til at besvare spørgsmål fra publikum, og navnlig på 1. salen var spørgelysten stor.

For børnene var der i dagens anledning etableret en kombineret børneparkering og nonstop biograf med forevisning af Walt Disney-juleshow, og biografen var fyldt til bristepunktet.

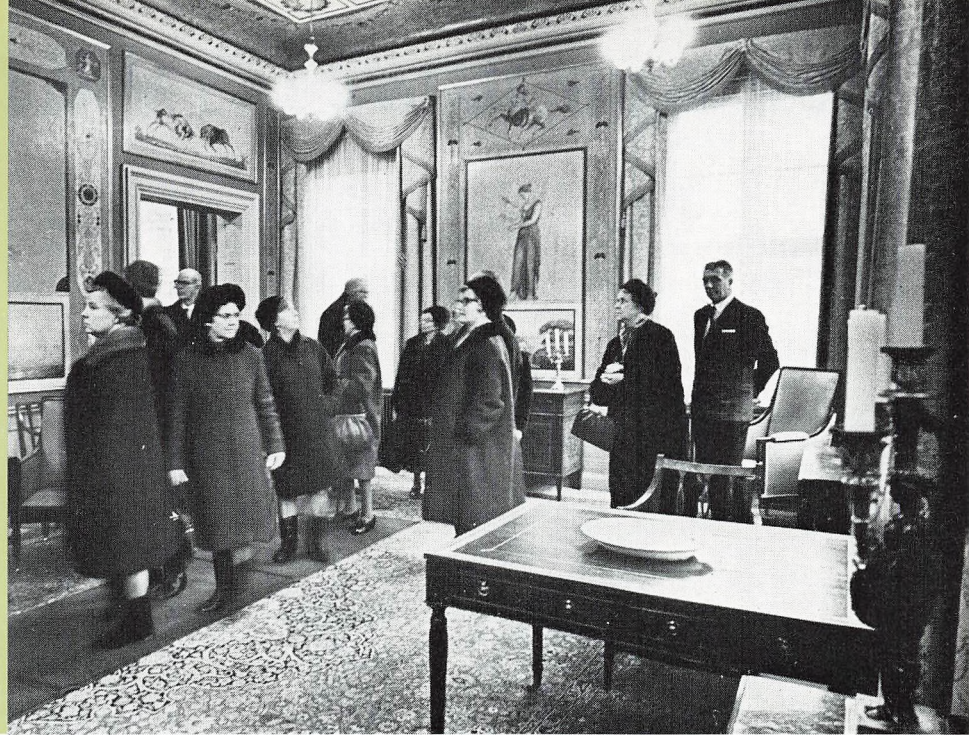
Arrangementet blev helt igennem en succes, og det var de følgende dage genstand for megen positiv omtale i pressen; f. eks. skrev Berlingske Tidende under overskriften: »Run på banken« således:

»Kjøbenhavns Handelsbank fik glæde i går af sin pludseligt fattede og præcist gennemførte idé med at bede byens folk indenfor i bankens hovedsæde, den navnkundige agent Erich Erichsens gamle palæ på Kongens Nytorv. Der var tæt besøg dagen igennem – i alt kom en halv snes tusinde – og folk beundrede de smukke interier, der på fineste måde er restaureret af banken. Her et glimt fra den travle, ekstraordinære bankdag.«

E. Kolbo

ens Kanal...

TER I ERICHSENS PALÆ

Det var ikke blot banken, der havde noget at vise de besøgende – også en af de besøgende havde noget at vise banken. Det var stud. mag. Poul Bayer, der havde været så betænksom at medbringe denne morsomme gamle kop med palæet. Koppen har tilhørt hans familie igennem flere generationer

Vor nye filial i SVENDSBORG

Handelsbanken i Svendborg åbnede torsdag d. 5. december 1968

Filialdirektør Malling fortæller os, at det lykkedes at lukke op til tiden - kl. 9.30 - idet håndværkerne »allerede« forlod banken hen på morgenstunden og først vendte tilbage nogle dage senere for at færdiggøre opbygningen af trapper o.s.v. Banken havde i forsommeren 1968 købt en hjørneejendom, der bl. a. indeholdt Hotel Klostergården og cafeteriaet Bistro, hvis lokale er blevet underkastet en omfattende ombygning og nu er sæde for filialen.

Inden åbningen samledes personale og håndværksmestre, arkitekt og ingeniør til et morgenmøde, hvor direktør Kryger på Direktionens vegne overdrog filialen til filialdirektør Malling. Derefter lukkedes dørene op, og omgående strømmede det ind med kunder og besøgende. Alle i filialen fik travlt med at modtage kunderne og gæsterne, man pakkede gaver og blomster ud, man åbnede konti - ja, da fru Malling kiggede indenfor, blev også hun omgående sat i arbejde som rundviser sammen med fuldmægtig Inge Jensen og Jytte Nicolaisen fra Hovedsædet og konsulent Grønbech.

Hen på formiddagen kom direktør Glashof og medlem af bankens repræsentantskab, generalkonsul Einar Høyvald, og det var utvivlsomt med til at sætte et særligt festligt præg på den gode stemning, at begge disse to repræsentanter for bankens ledelse - såvel som filialdirektør Malling - stammer fra Svendborg og kendte mange af de fremmødte Svendborg-borgere.

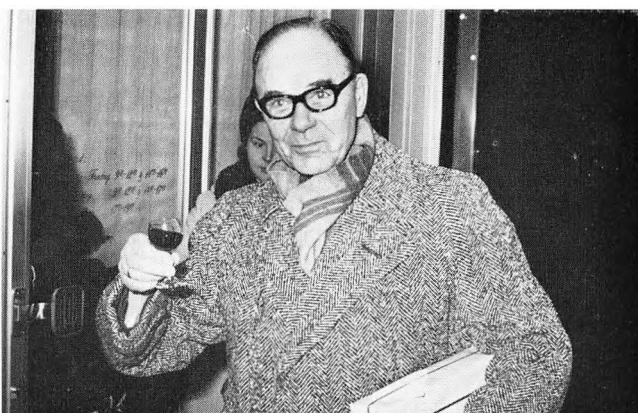
Arkitekt Ulrik Fløning taler og overrækker sin og ingeniør Virklunds dejlige gave, en antik messingspand.

Formanden for byens velgørhedskomite, isenkrammer Eivind Petersen modtager gavecheck fra banken. I midten generalkonsul Høyvald.

De kvindelige kunder fik buketter, her overrakt af fuldmægtig P. Rasmussen.

Den første mandlige kunde fik overrakt en flaske portvin.

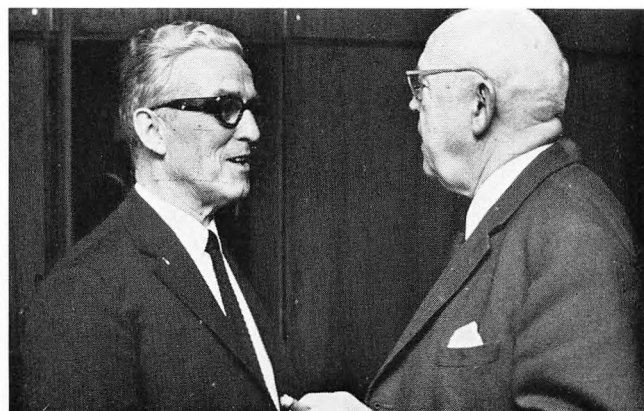
Filialdirektør Malling tager mod byens råd, her viceborgmester G. Nielsen.

– og her kommunebogholder Munck.

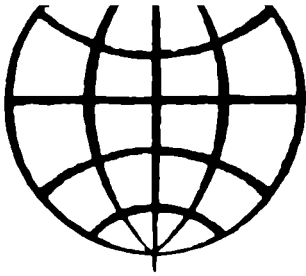
Byens gave til banken overrækkes – »Svendborg Købstads Historie«.

Direktør Kragh fra Svendborg Bank i samtale med ejendomsdirektør Kryger.

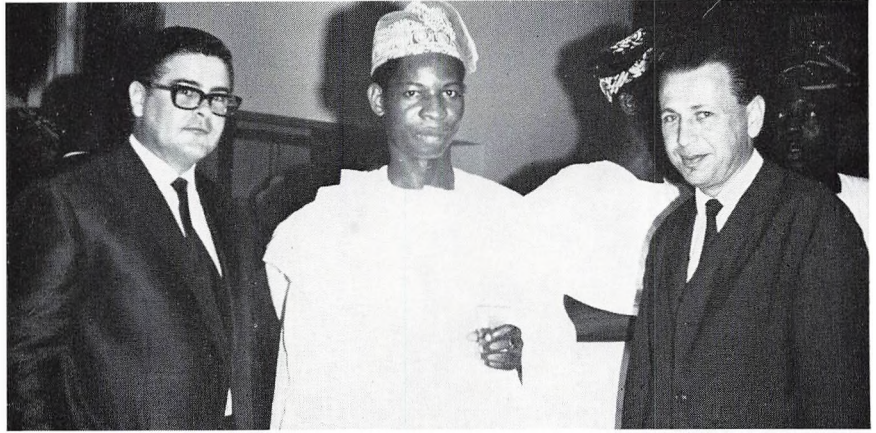
Ved ophængningen af en af Des Asmussens dekorationer i lokalet: Fra venstre: Fuldmægtig Poul Rasmussen, elev John Staldgaard, betjent Poul Nielsen, kassererske frøken Jytte Hansen, assistent frøken Lis Holme og filialdirektør Malling.

På bankens generalforsamling omtalte højesteretssagfører Bech-Bruun i sin formandsberetning, at vi udenlands har intensiveret vor globale besøgsvirksomhed i korrespondentbanker, blandt andet i Sydamerika og i en række af de nye afrikanske stater. Sydamerika kunne kontorchef Lumbye fortælle meget om, men han beder læserne have det til gode til en anden gang.

Afrika har det været prokurist Robert Wünsch's opgave at besøge. Han kom hjem juleaften efter en 5 ugers tur, hvor han besøgte banker i 13 lande. Det var imidlertid Hongkong, der slog ham ud - altså influenzaen - så vi nu ved redaktionens slutning må opgive den aftalte samtale med ham om turen. I stedet bringer vi et billede hentet fra hans indholdsrige rapport om rejsen.

AFRIKA

Fra en jule-reception i Nigeria. Det er prokurist Wünsch til højre.

'Allo 'allo PARIS?

- Bonjour, Banque Nordique.
- Bonjour - M. Dam-Hendriksen, s'il vous plait.
- Oui, ne quittez pas.
- Goddag hr. Dam-Hendriksen - det er VOR BANK. Vi ville gerne høre lidt om, hvordan det er at være »Vor Mand i Paris«!
- Det er både en udfordring og en oplevelse. Fransk bankvæsen er jo noget anderledes end det danske, og samtidig er jeg kommet herved i en for en bankmand vanskelig tid: den franske regering indførte den 24. november sidste år de strengeste valutarestriktioner i mange år, og hvad værre er: der er blevet indført stramme kreditrestriktioner, hvorefter den samlede indenlandske kredit-

givning kun må stige med 1,5 % mellem 1.10.68 og 28.2.69 og derefter gradvis op til en forøgelse på ialt 4 % ved udgangen af juni måned i år.

En sådan begrænsning er især til stor gene for en bank som Banque Nordique, der netop er i færd med at opbygge en ny og forhåbentlig stor kreds af kunder, der selvfølgelig næsten alle har behov for kredit.

- De er den første medarbejder, som Handelsbanken har stationeret i Banque Nordique.

- Ja, og det er jo i sig selv noget af en udfordring. Bankens direktion ville gerne efterkomme Banque Nordique's ønske om, at der i banken var en medarbejder fra hver af de 4 moderbanker for at understrege den nordiske kontakt. Og hovedformålet med mit ophold er da også at styrke denne kontakt mellem Handelsbanken og Banque Nordique og samtidig etablere og udvide kontakten med danske datterselskaber i Frankrig og andre firmaer, der er eller kan gøres interesseret i samhandel med Danmark.

For Handelsbankens kunder kan det være af stor betydning, at banken nu også er repræsenteret i Fællesmarkedet, og et andet af formålene med min udstationering er naturligvis at være til assistance for de af vore kunder, der har specielle problemer på Frankrig. Handelsbankens kunder er naturligvis altid velkomne i Banque Nordique, hvor der er kontorfaciliteter til rådighed for forretningsfolk, der gør et kort ophold i Paris. Såfremt man skulle ønske assistance af en dansk-fransk tolk, kan dette også let arrangeres, hvis blot jeg får besked lidt i forvejen.

Det er naturligvis også lidt af en oplevelse at blive udstationeret herved, selvom både min kone og jeg har opholdt os i Paris flere gange før. Man kan sige, hvad man vil om Frankrig - og det gør man også nu og da - men der er noget specielt over den franske esprit i almindelighed og over Paris i særdeleshed.

- 3 minutter - ønsker De at fortsætte?
- Det er dyrt at ringe til Paris, så vi må hellere afbryde, men vi ønsker Dem held og lykke i Paris og håber, at De til trods for kreditstramning, valutarestriktioner m. v. alligevel må få en udbytterig tid dernede.

LONDON

Kontorchef Østergaard fra Udlandssekretariatet og Arbitrage-Afdelingens chef, kontorchef Kæstel, var i februar måned fjorten dage i London.

- Hvad var formålet med turen? spørger vi hr. Østergaard, som det er lykkedes os at lokke ind i et af Udlands-Afdelingens taleværelser, mens det ikke var muligt at trække Svend Kæstel bort fra Arbitrage-Afdelingens sammende telefoner.

- Vi var ikke ovre for at løse bestemte opgaver, turen var et led i Udlands-Afdelingens ordinære rejseprogram. Vi skulle først og fremmest besøge de banker, som vi har nær forbindelse med - skabe personlige kontakter, diskutere samarbejds måder og drøfte det, der specielt har interesse i øjeblikket: Arbitrage-markedet og Euro-valutamarkedet.

- Fik De så det udbytte ud af turen, som De kunne ønske?

- Helt afgjort - i City of London er der ca. 200 banker inden for den bekendte square mile, d.v.s. at der ikke er langt imellem bankerne, og vi besøgte en række af dem hver dag. Foruden at besøge vore nære kontakter gik vi på høflighedsvisit hos mindre banker, som vi ikke gør så meget med, men som vi selv flere gange har modtaget besøg af.

De amerikanske bankers gade

Et slående træk i øjeblikket er, at et stort antal USA-banker nedsætter sig med kontor i London. Tyve USA-banker er repræsenteret i dag, og andre tyve har sagt, at de ønsker at åbne i London.

De fleste placerer sig i Moorgate - en gade nær Bank of England, den kaldes mand og mand imellem for »The American Bankers' Alley«.

- Hvad er grunden til denne tilstrømning?

- Det er ønsket om at hente penge hjem fra Euro-valutamarkedet - USA-bankerne har det særlige problem, at hvis de får indlån i USA, skal de deponere en vis del i Federal Reserve Bank, mens dette krav ikke omfatter deposits fra datterselskaber o. lign. i udlandet. De kan derfor tillade sig at betale en højere rentesats i Euromarkedet end i det interne marked.

Dyrere Euro-valuta

Den amerikanske efterspørgsel efter Euro-valuta er en af grundene til, at vi i den sidste tid har fået det høje renteniveau på Euro-valutamarkedet.

- Tror De, at det er noget, der vil vare ved?

- Vi kommer vist aldrig mere ned på de satser på 4-5-6 %, hvor vi var en overgang, mener kontorchef Østergaard - men på den anden side venter vi heller ikke, at renten forbliver oppe på det høje niveau, hvor den er nu. De lån, vi i øjeblikket kan arrangere på Euro-markedet for vore kunder, koster dem ca. 10 % - det er mere end den danske rentesats - og de har jo været vant til at kunne få dem billigere.

- Lignede London iøvrigt sig selv?

- Jeg havde ikke været der siden et studieophold for 13 år siden, og det var påfaldende, hvorledes den lave og delvis krigsbombede bebyggelse omkring St. Paul's var blevet erstattet af høje skyskrabere, men ellers var City sig selv - og det var herligt forfriskende at genopleve atmosfæren i dette centrum for pengemarkedet og møde så mange engelske bankkolleger.

NEW YORK

Kontorchef H. E. Johansen, Fonds-Afdelingen, vendte i februar hjem fra en tur til New York og imødekommer her redaktionens opfordring om en lille beretning:

USA står vel for de fleste som noget meget stort og noget som ligger meget langt borte. Når man den samme dag har spist frokost i København og middag i New York, er det som om afstandsbedømmelsen ikke mere foretages i kilometer, men i timer, og så ligger det jo lige om hjørnet. Tilbage står spørgsmålet om det er stort, og efter at have tilbragt nogen tid derovre og set forholdene, og især efter at man i de to første dage har haft ondt i nakken af at se på

bygninger, må det erkendes, at der ikke er tale om nogen overdivelse. Det er stort.

Den første halvdel af tiden derovre opholdt jeg mig hos Veksellererfirmaet Drexel Karrisens Ripley, Inc., som er et af de største, med speciel interesse i det europæiske marked.

Tiden blev nogenlunde ligeligt fordelt mellem Sysidecate Department i New York og Research Department i Philadelphia, dog afbrudt af deltagelse i Institutional Investors Congress på Hilton hotellet i New York. De sidste dage af opholdet tilbragte jeg hos Manufacturers Hanover Trust Co., New York. Her var det nemlig Investment Department, der var offer for min nysgerrighed.

Selvfølgelig blev chancen for et besøg på New York Stock Exchange - verdens største - ikke forpasset.

Efter fire ugers ophold med indtryk og oplevelser og med størrelsesbegreberne grundigt revideret, satte man sig til rette i SAS-maskinen, og 7 timer senere var der gensyn med Kastrup.

I DET FJERNE ØSTEN

Jeg startede den 4. januar på en meget lang tur, fortæller prokurist Alex Hansen fra Udlands-Afdelingen - til Thailand, Malaysia, Singapore, Indonesien, Filippinerne, Hong-Kong, Japan, Sydkorea, tilbage til Tokyo og så over Nordpolen hjem.

Formålet? Det var meget bredt - i første omgang at knytte personlige kontakter med det lumske formål, som rejsende bankfolk altid har, at få flere forretninger ud af det. Dernæst at suge indtryk til mig. Det var mit første besøg i området - og indtrykkene blev mange.

Turen ud? Med Trans Asia Express - Mount Everest ved solopgang - trøstesløst syn selv fra 10.000 meters højde ned over det stærkt tørkende Indien - og så den gyldne pagode i Rangoon inden landingen. Det var tolv timers eventyrlig og behagelig tur.

Slet ingen transportproblemer? Jo, de meldte sig i Tokyo - at finde rundt i denne enorme by, der har 2½ gang så mange indbyggere som Danmark, var faktisk mit største problem på hele rejsen. Man har endnu ikke givet gaderne navne, og det nytter ikke

at spørge sig for, da ingen taler andet end japansk.

Handelsbankens konsulent i Japan, direktør Kaj Wolhardt, der har været etableret derude i mange år, var mig iøvrigt til stor støtte under opholdet i Tokyo, hvor han og hans to nevøer var meget hjælpsomme med planlægningen af mine bankbesøg og gav mig mange nyttige oplysninger.

Udviklingslande? De udviklingslande, jeg besøgte, lå jo i urocentret mere eller mindre som naboer til Vietnam, så Vietnam-krigen spillede en stor rolle i samtaler med bankfolk i disse lande. De mener alle som en, at amerikanerne ikke har noget valg, de kan ikke standse krigen i Vietnam uden at have fået sikkerhed for, at U.S.A. fortsat kan yde økonomisk hjælp derovre. Taiwan fremholdes som et eksempel på betydningen af den amerikanske støtte - ved dens hjælp er man nået så langt, at landet nu økonomisk kan stå på egne ben.

Kontrasten mellem de højt udviklede industri- og handelssamfund som Japan og Hongkong og de udviklingslande jeg besøgte, var påfaldende. Yderpunktet var nok Indonesien, som har store økonomiske problemer

at kæmpe med. Igennem mange år har der været op til 600 % inflation om året. Men tilliden til pengenes værdi synes nu bedre, man er tilsyneladende ved at få inflationen under kontrol.

Indonesien er fra naturens hånd et af verdens mest rigt udstyrede lande, og der er stor interesse fra udlandsside, investeringerne er begyndt at strømme kraftigt til Indonesien. 10-12 udenlandske banker har etableret filialer i landet, og der er tro på, at man er på vej mod en bedring i økonomien.

Dybt indtryk gjorde de enorme sociale skel. De, der ikke har noget, har virkelig ingenting. I Djakarta og Manilla kan man ikke færdes til fods uden risiko for at blive overfaldet, i bedste fald af tiggere, men der kan også ske værre ting.

Fra Djakarta kan nævnes, at gadebilledet var præget af store stålskelletter, ragende op rundt omkring - mindelser fra Sukarno-tidens store prestige-byggeprojekter, som man ikke havde haft penge nok til at fuldføre.

Hvilke banker? Jeg så det som min opgave dels at opfriske kontakten med vore hidtidige korrespondenter og dels at etablere

nye kontakter med banker, som jeg ved besøg i centralbankerne fandt frem til som gode. Bankerne i en del af de besøgte lande er ikke så forvante, som vi, med at få besøg af udenlandske bankforbindelser, så i mange tilfælde benyttede de lejligheden til også at spørge mig ud, således at mit besøg ikke blev en ensidig orientering.

Andre kontakter? Jeg havde da nogle konkrete opgaver med derud for kunder, og blandt andet dette gav mig lejlighed til at træffe mange interessante mennesker.

I Hongkong var jeg i forbindelse med den meget fremtrædende forretningsmand og formand for Hongkong-Chinese Bank, Sir Sik-Nin Chau. Han er desuden formand for Hong Kong Trade Development Council, som for to år siden aflagde besøg på Uglemose for at træffe bankens forretningskunder og jeg kan fortælle, at et nyt arrangement af samme art er aftalt.

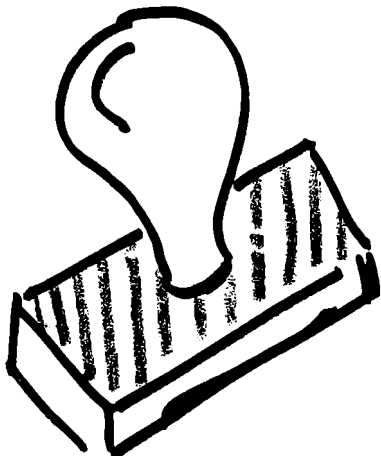
En af mine oplevelser var, da jeg af Sir Sik-Nin Chau var inviteret til lunch i hans private loge på galopbanen Happy Valley sammen med 30 andre gæster, hvoriblandt transportministeren, sundhedsministeren, bankinspektøren, to medlemmer af det lokale parlament, et engelsk parlamentsmedlem og flere andre fremtrædende personer.

Mens jeg var i Hongkong, kom tronfølgerparret på en privat visit i byen på vej til deres officielle besøg i Nepal, og jeg blev af den danske konsul Svendsen inviteret til en reception for de kongelige sammen med den danske koloni derude. Under receptionen henvendte to medarbejdere fra Billed-Bladet, redaktør Jan Sobol og pressefotograf Egon Engmann, sig til mig og spurgte, om de kunne lave en lille reportage med Handelsbankens mand i Det Fjerne Østen. Da de kongelige besøg jo var privat, ville de gerne afreagere deres virkelyst på mig. Det er historien bag dette billede fra "Strøget" i Hongkong.

Var det strabadserne værd? Bestemt ja - jeg var i 9 lande, besøgte 125 banker og tabte 10 pund, men er meget tilfreds med turen. Det er af stor værdi for den, der i Udlands-Afdelingen arbejder med et geografisk område, at man kender det, man taler om. Jeg føler, jeg nu med langt større vægt kan udtale mig til kunder, der henvender sig om et problem i et af de på gældende lande. Og jeg synes, jeg har fået langt større baggrund for at vurdere, hvad jeg læser i aviser og tidskrifter om disse lande.

Alex Hansen i Hongkong

167.000 slag

Så blev der atter kapitaludvidelse i den lille bank - 50 mill. kr. nye Handelsbank-aktier - som sædvanlig. Mens dette skrives, er forberedelserne i fuld gang i forventning om, at generalforsamlingen den 3. marts vedtager repræsentantskabets énstemmige forslag; når det læses, er emissionen forhåbentlig en vel overstået kendsgerning.

Forberedelserne til en Handelsbank-emission er mangeartede; men den vigtigste er forhåndsafstemplingen af de gamle aktier om tegningsrettens benyttelse, i Hovedsædet er det simpelthen en forudsætning for, at tegningen kan gennemføres på de syv arbejdsdage, der i år er til rådighed.

Tegningsretsstemplets udseende ændres hvert år (selvfølgelig først og fremmest årstallet), så man nemt kan konstatere, om en aktie er afstemplet i forbindelse med en igangværende emission. Hen imod årets slutning spiller fantasien for at finde en ny udformning, der adskiller sig mest muligt fra tidligere års. Som De ser, har fantasien ikke været særlig frodig i år, det vil sige, blandt de kasserede forslag var der flere fantasifulde, f. eks. et fladtrykt malteserkors; måske bliver det næste års vinder.

Torsdag den 13. februar, morgenen efter regnskabsmeddelelsen, stod tre afstemplingshold startklare; det var de to fhv.'er, Carlsen og Reddersen, gamle barrikadekæmpere fra de fleste af de senere års Handelsbank-emissioner, samt fuldmægtig C. J. Hornbæk, hver flankeret af en repræsentant for det smukke, men hvad armkræfter angår absolut ikke svage køn; de kunne nemlig svinge pumpestemplerne med verve.

Første mål var Depotcentralen, hvor de mødtes med fem kolleger, der flittigt skrev nummerfortegnelser over Handelsbank-aktierne; der må jo herske en mønstergyldig orden sådan et sted. Efter tre dages forløb skiltes de tre hold og foretog enkeltvis razzia i pengeinstitutter i København og omegn, bl. a. i Overformynderiet og i sparekassernes forvaltningsafdelinger.

Dagen før emissionen begyndte i 1968, var der alene i København afstemplet gamle aktier til et beløb af godt 145 mill. kr., d.v.s. 58 % af den daværende aktiekapital på 250 mill. kr. Dertil kom afdelingernes og filialernes forhåndsafstempling af aktier beroende i depot, som vi ikke har noget tal på.

Ultimo februar i år havde de tre hold afstemplet gamle aktier til et beløb af 167,5 mill. kr. eller 55,8 % af aktiekapitalen på 300 mill. kr.

Hvor mange stempelslag bliver der slået i år over hele landet? Der skulle slås 167.000 slag, det tal, De ser i overskriften, for så mange aktiebrev er der udstedt; men det ved vi på forhånd, der ikke bliver; en rest bliver der altid, som ikke rettidigt udnytter tegningsretten. Da tegningen sluttede i 1968, manglede der at afstemple 725.800 kr. gamle aktier. Heraf har siden 227.500 kr. været fremme til afstempling, og ejerne har enten købt det tilsvarende beløb nye aktier eller fået en godtgørelse for den mistede tegningsret.

Når tegningen er slut, er den næste opgave at få trykt de nye aktiebrev. Har De tænkt på, hvor mange det drejer sig om? I 1968 var det 18.025 stk. Noget lignende bliver det vel i år, d.v.s., at så mange flere skal afstemples ved næste emission; så må vi vist have et fjerde afstemplingshold i gang.

KS

MASKIN
NYT

ved F. Søndergaard
Organisationskontoret

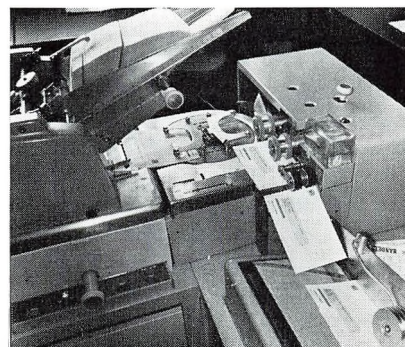
Massekuvertering

Out-put sektionen på Ottiliavej har fået endnu et hjælpemiddel, der betyder væsentlige lettelser i arbejdsgangen. Det er en Pitney-Bowes multikuverteringsmaskine, der bruges ved udsendelse af kontoudskrifter og anden ensartet henvendelse til kunderne.

Maskinen kan i samme rutine automatisk lægge kontoudtog og/eller publikation i samme kuvert, hvorefter den fugtes og lukkes. Der er - ligeledes i samme rutine - mulighed for tilkobling af frankeringsmaskine, herefter skulle kuverteringen være fuldendt.

For tiden er maskinen indrettet til 2 bilag i hver kuvert, men med henblik på voksende behov har banken valgt en model, der kan udvides til at kuvertere det dobbelte antal bilag f. eks. et kontoudtog og 3 publikationer i samme kuvert. Maskinen er - afhængigt af papirens beskaffenhed - i stand til at foretage imellem 4.500 og 7.500 kuverteringer i timen. Denne hastighed kommer banken til gode i den daglige postgang, hvor man har ca. 2.000 forsendelser, men specielt har man glæde af det ved periodiske spidsbelastninger. Hver måned har banken således en stor udsendelse på ca. 70.000 udskrifter, og derefter er der de kvartalsmæssige udskrifter, der i antal er ca. 150.000, endvidere er der halvårslige udsendelser og sluttelig årlige, ialt ca. 1.320.000 udskrifter pr. år. Hvis man lægger disse kuverter ved siden af hinanden, er det ca. 230 km eller København-Korsør retur.

Maskinen er købt af firmaet Haro systemer i/s og er den første af denne type her i landet, dermed ikke sagt den første i verden, da Pitney-Bowes Koncernen, der har produceret denne maskine, er USA's største producent af postbehandlingsmaskiner.

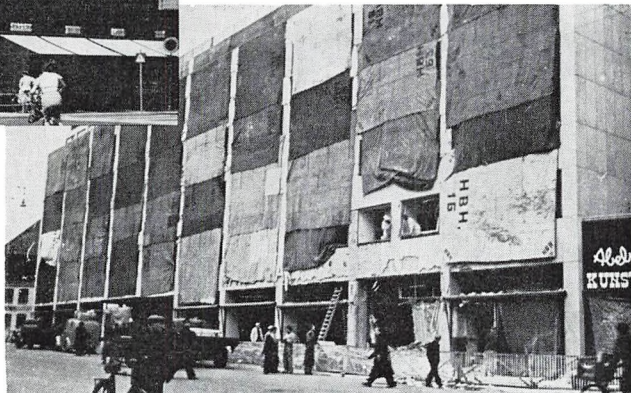
BANKEN rundt...

Handelsbankens Hus i dag.

Filialen fotograferet morgenen efter indvielsen og bombeattentatet for 25 år siden.

21. februar 1944-1969

Den 21. februar 1969 tillod vi os i Aarhus-filialen at indtage en kop chokolade med tilhørende stort stykke lagkage. Ikke uden grund, naturligvis. Vi fejrede nemlig hermed og med flaget blafrende fra flagstangen den kendsgerning, at et kvart århundrede var gået, siden filialens hovedsæde rykkede fra Lille Torv til Raadhuspladsen, og vi dermed tog det første skridt til at følge Handelsbanken som helhed på den vej, der siden har ført både den og Aarhusfilialen så langt, som vi er nået i dag.

At vi dagen efter indvielsen måtte se vort dejlige, nye hus mere eller mindre i grus, blev overvundet. Banken holdt, og det, vi dengang troede var stort nok for lange tider, blev hurtigt for småt. Netop nu er ombygningen af en hel etage til afregningsafdeling, EDB-afdeling og revision afsluttet og taget i brug, butikker er nedlagt og inddraget i bankkloaket, og håndværkerne tumler med yderligere at færdiggøre en etage. Organisationskontor, kuponafdeling og skolestue er allerede i brug, og foredragssal, direktions- og mødelokaler m.v. kommer.

Om alt dette kan måske senere fortælles – men som vore kolleger vil kunne forstå: vi finder chokoladen og lagkagen berettiget.

Fra overrækkelsen i Handelsbankens hovedsæde ses her (v.t.h.) Else Sønderholm, direktør C. B. Andersen og vicepræsident J. C. Stamp, London.

Stor dusør fra American Express

Vicepræsident J. Colin Stamp fra American Express Company's europæiske hovedkontor i London kom 11. marts til København sammen med selskabets skandinaviske rejsecheckschef Ulf Synning fra Stockholm for at overrække assistent Else Sønderholm, Hovedbanegård Afdelingen, en check på 250 dollars, fordi hun ved snarrådighed havde »taget» en på særlig liste efterlyst check:

Den 18. december ifjor mistede en amerikaner fra Mexico City 490 dollars i rejsechecks under sit ophold i København. Ved straks at anmelde dette til American Express' kontor fik han omgående refunderet beløbet og kunne fortsætte sit ophold.

Den 11. februar iår henvendte en dansker sig og forsøgte at hæve en af de forsvundne rejsechecks i banken på Hovedbanegården, hvor Else Sønderholm stod ved kassen. Hun opdagede straks, at det drejede sig om en af

de efterlyste rejsechecks og fik tilkaldt politiet, der anholdt danskeren. Den anholdte forklarede til politiet, at han umiddelbart forinden havde indløst checken for en nordmand på en københavnske bar, hvor til han derefter blev ført og udpegede manden, som stadig befandt sig der.

I nordmandens besiddelse fandt politiet de fleste af de efterlyste rejsechecks, på hvilket grundlag han anholdtes.

Da omsætningen af American Express Company's rejsechecks er stadigt stigende, er tallet på bortkomne rejsechecks som følge heraf også stigende, fortalte vicepræsident Stamp under sit ophold i København. Dette medfører daglige refunderinger af tabte eller stjålne rejsechecks for American Express, der til gengæld i samarbejde med banker og politi over hele verden søger at bremse dette misbrug.

Forsyningerne skal frem

Vinteren i år var ganske vist ikke så slemt som i fjor for vore færende folk, men alligevel kunne føret skabe besværligheder for chaufførerne på deres ture rundt i landet. Her har betjent Gunnar Olesen snublet et billede af Farum-Lillerød bilen med John Månsson ved rattet, en dag hvor det ikke lykkedes de to at få deres vogn frem ad den 80 km lange rute helt på klokkeslet – af billedet man ser hvorfor –

Forestilling på NICOLAJ PLADS

Scenen er tredje vindue fra hjørnet i vor bygning Nicolaj Plads - Fortunstræde.

De optrædende: En fortumlet bilist, assistent Dacke, to Falck-mænd, glarmester Hans Dencker og hans folk samt Allan Nicolajsen, alias Nikolaj.

Instruktør: Chr. Kryger.

og den efterfølgende morgen. Nikolaj hygger sig i Holte, da telefonen ringer. Det er glarmester Dencker, som fortæller, at en bil har været på glatis og er kørt lige ind i vor rude. Nikolaj ringer til ejendomsdirektør Kryger, som netop er stærkt optaget af en anden forestilling med Ingeborg Brams og Lise Ringheim i rollerne som To kvinder.

Handlingen udspiller sig en februar aften

Direktør Kryger bryder straks op af frygt for sine kostbare rekvisitter. Da han ankommer til Nicolaj Plads, kan den aftenflittige assistent Dacke fra A-R-T, Indkøb berette, at han umiddelbart efter braget styrtede ned på gaden, hvor det lykkedes ham at få ind-

hentet den bortkørende bilist. Derefter tager instruktøren forestillingen i sin hånd, og spillet føres til ende.

Billedet er fra 2. akt, hvor tæppet falder for glarmesteren, hvis nye rude var på plads inden åbningstid.

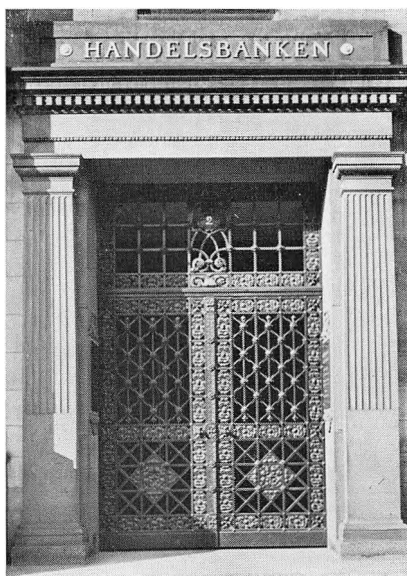
DEN GLADE AFTEN!

Efter mange ugers kappestrid med bankens andre afdelinger om kostbare indlånspoints, en spændende tid, hvor vi fra den ene uge til den anden ikke vidste, om vi var købt eller solgt, lykkedes det ved en forrygende slutspurt at hente en af de eftertragtede afdelingspræmier hjem.

Præmien »En glad aften» fejredes på Kongens fødselsdag, fint skulle det jo være, med en forfriskning i afdelingen, hvorefter vi tog til »Ungdommens Teater» til forpremiere på forestillingen »Cabaret». Den festlige aften sluttede i natklubben »Adlon» ud på de små timer. Sønder Boulevard

Festdeltagerne, fra venstre: elev Eva Brodthagen, bestyrer G. Schellerup Larsen, fuldmægtig Birger R. Schmidt, assistent Niels Klint Petersen, elev Hans Chr. Skotte, assistent Bente Jørgensen og assistent Erik Sandvad Andersen.

Holmens Kanal 2

Hovedindgangen er blevet moderniseret, således som det fremgår af fotografiet på side 16, og det er utvivlsomt med til at danne billedet af den åbne og venlige bank.

Hvad siger mon Søren Nielsen og Walther Christensen til det - vore to populære bankbetjente som begge i en lang årrække har haft portvagten i Holmens Kanal og her udvist ganske særlige evner til med deres venlige imødekommenhed at få den indtrædende til at føle sig velkommen, velkendt og veltilpas.

De er enedes om at give os følgende svar:

Det var med vemod, vi sagde farvel til den gamle, fine håndsmedede jernport, som

afdøde smedemester Carl Seifert selv havde lavet efter tegning af arkitekt Levy - den passede så godt til Erichsens Palæ, og det er lidt af den gamle tid, der er væk med den.

Porten er passeret af utallige kunder igennem de mange år, og mange har udtrykt beundring for dens fine smedejernsarbejde.

Men det kan jo ikke nytte at stampe imod udviklingen, indgangsporten var ikke tidsvarende mere, der måtte en modernisering til, og nu glæder vi os over, at der er blevet dejligt varmt i forhallen, og at vi har fået et skrivebord her, som vi kan benytte, når der ikke er så travlt.

Lykkens gudinde, frk. Marianne Durck har trukket en af vinderne og overrækker loddet til konkurrenceledelsens formand direktør M. Dyhr.

PERSONALEKONKURRENCEN

I forbindelse med den i efterårsmånderne afholdte Personalekonkurrence 1968 havde banken udsat en række præmier i form af »drømmeferier« efter vinderens eget valg. Den indbyrdes konkurrence medarbejderne imellem – det blev i 1968 atter ny rekord, idet 1013 medarbejdere deltog i salgsbestræbelserne – var hård og de sidste dage i året nervepirrende, indtil de 5 topsælgere kunne offentliggøres. Handelsbank Information bragte allerede i januar navnene, men VOR BANK vil gerne præsentere personerne bag de store præstationer.

Her er så 1968's topsælgere: Assistent Ole Tvede Hansen, Halskov Afdelingen (Korsør), fuldmægtig N. Grastengaard, Halskov Afdelingen (Korsør), kasserer Søren Jørgensen, Skagen Filialen, assistent Jørgen Milling Jørgensen, Odense Filialen, assistent N. J. Philipsen, Korsør Filialen.

Ole Tvede Hansen

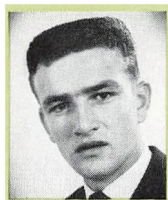
N. Grastengaard

Søren Jørgensen

Jørgen Milling
Jørgensen

N. J. Philipsen

Arnold Christensen

V. Nordhald

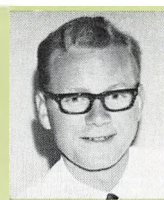
Jørn Andersen

V. B. Hansen

Ingrid Petersen

Bjarne A. Nielsen

Dunja Godtfredsen

Olav Ebsen

Birthe Madsen

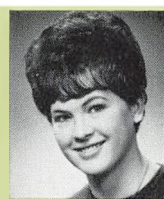
F. Madsen

Jørgen Munch

Arne Andersen

Hanne Østergaard

Kampen i toppen blandt medarbejderne viste sig imidlertid at blive ekstraordinær hård. Det var ikke de store point-differencer, der adskilte de 8 første på den individuelle rangliste. Derfor besluttede Direktionen at tildele tre ekstrapræmier til de tre medarbejdere, der hver havde opnået 1000 points eller derover. De tre heldige blev: Kontorbestyrer Arnold Christensen, Over Jersdal Kontoret, (Vojens Filialen), fuldmægtig V. Nordhald, Bramminge Filialen, assistent Jørn Andersen, Viborg Filialen.

Herudover blev der blandt alle de øvrige medarbejdere, der havde sikret sig et eller flere »lodder«, trukket lod om 10 ferierejser, ligeledes efter vinderens eget valg. De heldige vindere i lodtrækningen blev: Elev

V. B. Hansen, Augustenborg Filialen, assistent Ingrid Petersen, Aabenraa Filialen, assistent Bjarne A. Nielsen, Ordrup Afdelingen, assistent Dunja Godtfredsen, Hammelstrupvej Afdelingen, assistent Olav Ebsen, Haderslev Filialen, assistent Birthe Madsen, Brabrand Afdeling (Aarhus), assistent F. Madsen, Herlev Afdelingen, fuldmægtig Jørgen Munch, Grindsted Filialen, assistent Arne Andersen, Løgumkloster Filialen, assistent Hanne Østergaard, Hjallesvej Afdeling (Odense).

Fra dagen – den 10. januar – hvor lodtrækningen fandt sted på direktør M. Dyhr's kontor, bringer VOR BANK her et situationssbillede, hvor bl. a. lykkens gudine i frk. Marianne Durck's person, Personalekonto-

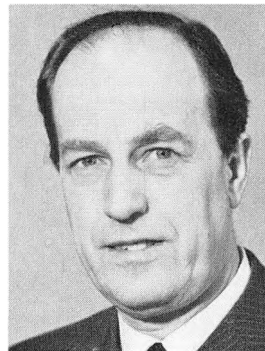
ret, gjorde sit til at gøre retfærdigheden så bredt favnende som muligt blandt afdelinger og filialer.

I afdelingskonkurrencen placerede følgende fem afdelinger og filialer sig som topscore:

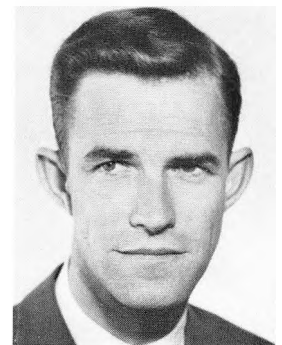
1. Halskov Afdelingen (Korsør). 1. etapevinder pr. 4/10-1968.
2. Vojens Filialen. 2. etapevinder pr. 6/12-
3. Brøndby Nord Afdelingen. Vinder pr. 31/12-1968.
4. Sønder Boulevard Afdelingen. Vinder pr. 31/12-1968.
5. Rødekro Afdelingen (Aabenraa). Vinder pr. 31/12-1968.

Kontorchef Knud Houg, Kalundborg, er pr. 1. januar d. å. udnævnt til filialdirektør i Næstved. Knud Houg er 51 år og blev ansat i banken i 1935 med tjeneste i Kalundborg Filialen.

Bogholder J. O. Rasmussen, Næstved, er udnævnt til kontorchef og souschef ved Næstved Filialen pr. 1. januar d. å. J. O. Rasmussen, der er 50 år, har i perioden 1935-1945 været tilknyttet Diskonto- og Lånebanken i Maribo, og fra 1945 har han været ansat i Industribanken i Næstved.

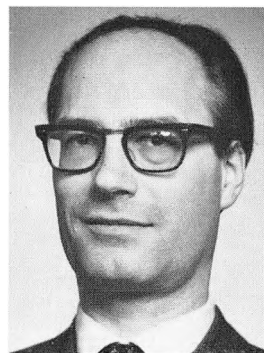
Kontorchef Bent Fosgrau, 39 år, siden 1968 souschef i Amagerlorv, er pr. 1. februar d. å. udnævnt til afdelingsdirektør i denne afdeling, idet han fungerer som meddirektør sammen med filialdirektør C. Wiberg, indtil denne pensioneres den 31. juli d. å. Bent Fosgrau blev ansat i banken i 1947, har gjort tjeneste 10 år i Hovedsædets bogholderi og i to perioder i Birkerød Afdelingen.

Prokurist Svend Møller, Amagerlorv, er pr. 1. februar d. å. udnævnt til kontorchef og souschef ved Amagerlorv Afdelingen. Svend Møller, der er 46 år, har siden sin ansættelse i banken i 1947 gjort tjeneste i Amagerlorv Afdelingen.

Bestyrer Ib Heiberg Nielsen, Halskov, er udnævnt til kontorchef og souschef ved Kalundborg Filialen fra den 1. februar d. å. Ib Heiberg Nielsen, der er 38 år, har i perioden 1948-1962 været tilknyttet Landmandsbanken i Svendborg. Siden 1962 har han gjort tjeneste i Korsør Haandværker-, Handels & Landbank's Halskov Afdeling.

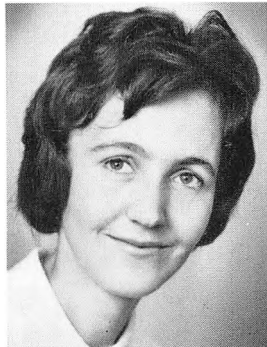
Bestyrer Ole Køppen, Lilletorv, er pr. 1. februar d. å. udnævnt til filialdirektør for Helsingør Filialen. Ole Køppen, der tidligere har været tilknyttet Aarhus Privatbank, er 51 år og blev ansat i banken i 1945. I perioden 1946-1948 gjorde han tjeneste i Frederikssundsvej Afdelingen, hvorfra han i 1948 blev forflyttet til Aarhus. Efter at have været beskæftiget i forskellige afdelinger blev han i 1961 udnævnt til bestyrer af Lilletorv Afdelingen.

Fuldmægtig Ib Christensen, Espergærde, er i anledning af, at Espergærde Filialen er gjort selvstændig, pr. 1. februar d. å. udnævnt til bestyrer af Espergærde Filialen. Ib Christensen, der er 35 år, blev ansat i banken i 1951 med tjeneste i Ordrup Afdelingen. Efter militærtjeneste kom han i 1956 tilbage til Ordrup, hvorfra han i 1960 blev forflyttet til Skodsborg Afdelingen. Siden 1962 har han været daglig leder af Espergærde Filialen.

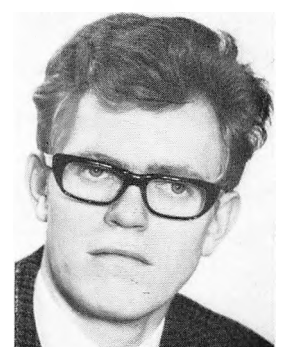
Fuldmægtig Poul Gantriis, Hornbæk, er, i anledning af at Hornbæk Filialen er gjort selvstændig, pr. 1. februar d. å. udnævnt til bestyrer af Hornbæk Filialen. Poul Gantriis, der er 40 år, var i perioden 1953-1955 tilknyttet Skanderborg Bank. Han blev ansat i banken i 1956 med tjeneste i Holte Afdelingen, hvorfra han i 1962 blev forflyttet til Hornbæk Filialen som daglig leder.

Assistent, fru Inger Brask, Espergærde, er udnævnt til kasserer ved Espergærde Filialen pr. 1. februar d. å. Fru Brask, der er 33 år, har tidligere været tilknyttet Banken for Præstø og Omegn og Ordrup-Charlottenlund Bank. Hun har siden sin ansættelse i 1964 gjort tjeneste i Espergærde Filialen.

Assistent Henning D. Sørensen, Frederiksberg Hospital Afdelingen, er udnævnt til fuldmægtig og daglig leder af Værebros Afdelingen pr. 21. februar d. å. Henning D. Sørensen er 26 år og blev ansat i banken i 1960. Han kom i 1961 til Godthåb Afdelingen, hvorfra han i 1965 blev forflyttet til Frederiksberg Hospital Afdelingen som daglig leder.

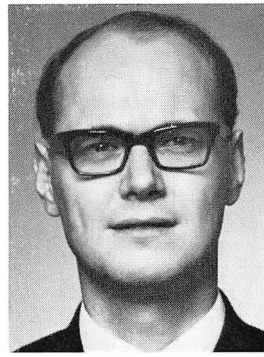
Assistent Peter Ek Petersen, Svanemølle, er udnævnt til daglig leder af Islands Brygge Afdelingen, når denne afdeling åbner. Peter Ek Petersen er 26 år og blev ansat i banken i 1960. I perioden 1962-1963 gjorde han tjeneste i Folehave Afdelingen og Strandmarks Afdelingen og kom efter militærtjeneste til Svanemølle Afdelingen i 1965.

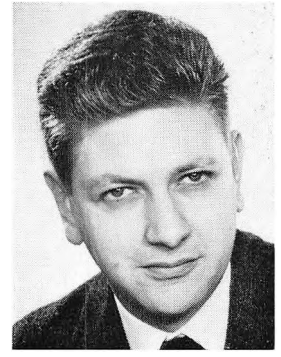
Kasserer, fru Svea Atke, Værebros, er udnævnt til kasserer ved Bagsværd Afdelingen pr. 21. februar d. å. Fru Atke, der er 45 år, blev ansat i banken i 1967 med tjeneste i Carlsro Afdelingen, hvorfra hun i 1968 blev forflyttet til Værebros Afdelingen som kasserer.

Assistent Erik Schjelde, Næstved, er pr. 1. februar d. å. udnævnt til fuldmægtig. Erik Schjelde, der er 43 år, var tilknyttet Lollands Handels- og Landbrugsbank fra 1943, til han i 1959 overgik til Industribanken i Næstved.

Bestyrer Bent Erik Solgaard, Højbjerg, er pr. 1. februar d. å. udnævnt til bestyrer af Lilletorv Afdelingen. Bent Erik Solgaard er 40 år og blev ansat i banken i 1945 med tjeneste i Aarhus Filialen. Efter tjeneste i Aarhus Filialen og dennes underafdelinger blev han i 1960 udnævnt til bestyrer af Holme Afdelingen. I 1961 blev han forflyttet til Højbjerg Afdelingen som bestyrer.

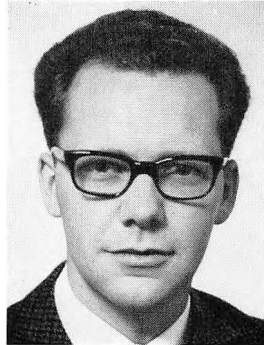
Fuldmægtig Torben Bang, Nærum, er udnævnt til bestyrer af Hostrups Have Afdelingen, når denne afdeling åbner. Torben Bang er 34 år og blev ansat i banken i 1958 med tjeneste i Ordrup Afdelingen. I 1963 kom han til Skodsborg Afdelingen, hvorfra han i 1967 blev forflyttet til Nærum Afdelingen.

Fuldmægtig Johs. Sørup, Gjentofte Afdelingen, er udnævnt til bestyrer af den kommende Tranegaardsvej Afdeling. Johs. Sørup, der er 52 år, blev ansat i banken i 1936. Efter en kort periode i Poståbningen kom han til Ordrup Afdelingen, hvorfra han i 1943 blev forflyttet til Bogholderiet. I perioden 1953-1956 gjorde han tjeneste på Organisationskontoret og kom derefter til Gjentofte Afdelingen.

Fuldmægtig Knud Rasmussen, Hørsholm, er pr. 1. april d. å. udnævnt til bestyrer af Gjentofte Afdelingen. Knud Rasmussen er 40 år og blev ansat i banken i 1951 med tjeneste i Vesterbro Afdelingen. I 1956 blev han forflyttet til Birkerød Afdelingen, og efter en periode på 2 år i Rungsted Filialen kom han i 1964 til Hørsholm Filialen.

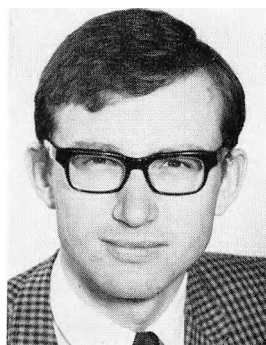
Fuldmægtig Niels Grastegaard, Halskov, er pr. 1. februar d. å. udnævnt til bestyrer af Halskov Afdelingen. Niels Grastegaard er 31 år og var ansat i banken i perioden 1955-1962. Han gjorde her tjeneste i Østerbro, Sølvtorv og Hvidovre Afdelingerne samt Hovedsædet. Efter en periode uden for banken blev han genansat i 1967 med tjeneste i Halskov Afdelingen.

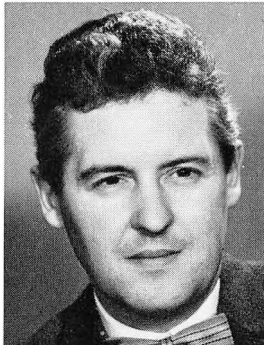
Fuldmægtig Jan Madsen, Lyngby Afdelingen, er pr. 16. december f. å. udnævnt til souschef ved Lyngby Afdelingen. Jan Madsen er 33 år og blev ansat i banken i 1954. I perioden 1954-1958 gjorde han tjeneste i Lindevangs Afdelingen, og efter endt militærtjeneste kom han i 1960 til Lyngby Afdelingen, hvor han siden har været beskæftiget.

John Dørge, siden 1968 bestyrer af Værebros, er pr. 21. februar udnævnt til bestyrer for Bagsværd Afdelingen, som Værebros er blevet underlagt. John Dørge er 35 år, ansat 1953, kom 1958 fra Valby til Falkoner, 1962 til Hovedsædets Udlån, 1963 til Hammelstrupvej og derefter i 1968 til Værebros.

Cand. polit. Richard G. Dawids, Udlands-Afdelingen, er pr. 1. januar d. å. udnævnt til fuldmægtig. Richard Dawids, der er 28 år, har siden sin ansættelse i banken i oktober 1968 gjort tjeneste i Udlands-Afdelingen.

Assistent Olaf Mortensen, Næsby, er udnævnt til daglig leder af Vollsmose Afdelingen pr. 2. januar d. å. Olaf Mortensen, der er 36 år, blev ansat i banken i 1956 - i Hovedsædets bogholderi indtil 1959. Efter en periode uden for banken blev han i 1962 genansat i bogholderiet, hvorfra han i 1964 blev forflyttet til Odense Filialen. Siden juli 1968 har han gjort tjeneste i Næsby Afdelingen.

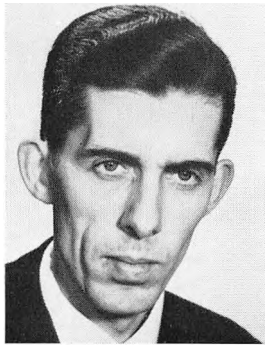
Fuldmægtig Erik Birkebæk, Værebros Afdelingen, er udnævnt til souschef ved Bagsværd Afdelingen pr. 21. februar d. å. Erik Birkebæk er 33 år og blev ansat i banken i 1953. Efter et par år i Lyngbyvej Afdelingen kom han i 1958 til Vanløse Afdelingen, hvorfra han i februar 1968 blev forflyttet til Værebros Afdelingen som souschef.

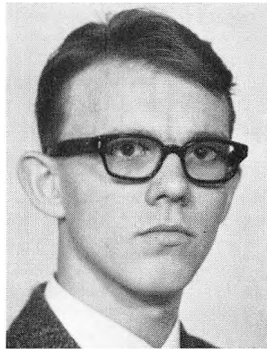
Assistent Henrik Bjørn Nielsen, Valby, er udnævnt til fuldmægtig og souschef ved Hostrups Have Afdelingen, når denne afdeling åbner. Henrik Bjørn Nielsen, der er 27 år, har siden sin ansættelse i 1964 gjort tjeneste i Valby Afdelingen.

Kasserer, fik. Ingrid Davidsen, Charlottenlund, er udnævnt til kasserer ved Hostrups Have Afdelingen, når denne afdeling åbner. Frk. Davidsen er 27 år og blev ansat i banken i 1960. Efter at have gjort tjeneste i Hovedsædet, Brøndby Strand og Vallensbæk Afdelingerne blev hun i 1965 forflyttet til City Afdelingen. I 1967 kom hun til Charlottenlund Afdelingen som kasserer.

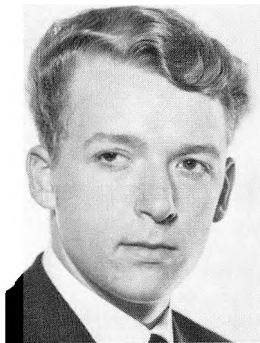
Kasserer John Hyldgaard, Holte, er udnævnt til kasserer ved Glostrup Filialen pr. 17. februar d. å. John Hyldgaard, der er 34 år, var tilknyttet Korsør Haandværker-, Handels & Landbobank, indtil han i 1959 blev ansat i Hovedkassen. Efter en periode i Valby Afdelingen kom han i 1964 til Vesterport Afdelingen, hvorfra han i 1967 blev forflyttet til Holte Afdelingen som kasserer.

Assistent Jens Lottrup, Vesterport, er pr. 1. februar d. å. udnævnt til fuldmægtig og souschef ved Espergærde Filialen. Jens Lottrup er 28 år og blev ansat i banken i 1961. Han gjorde tjeneste i Lyngby Afdelingen i perioden 1961-1963 og kom efter militærtjeneste til Vesterport Afdelingen i 1964.

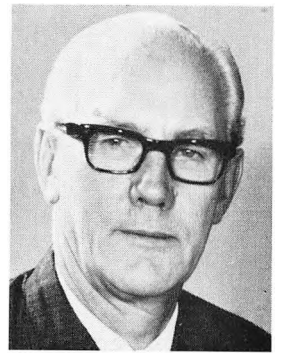

Fuldmægtig Valdemar Rasmussen, Aarhus, er pr. 10. februar d. å. udnævnt til bestyrer af Højbjerg Afdelingen. Valdemar Rasmussen er 62 år og blev ansat i Aarhus Filialen i 1923. Han har tillige gjort tjeneste i Sønder Afdeling og Viby Afdelingen.

Assistent Bent Sørensen, Lyngbyvej, er pr. 17. februar d. å. udnævnt til daglig leder af Frederiksberg Hospital Afdelingen. Bent Sørensen, der er 23 år, blev ansat i banken i 1963 med tjeneste i Nordhavn Afdelingen. Han blev i 1968 forflyttet til Lyngbyvej Afdelingen.

Jubilæer

50 år - 3. maj
kontorchef Eigil Hansen
Hovedsædet

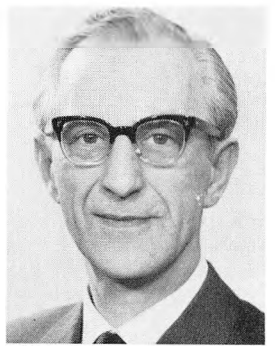
50 år - 5. maj
bestyrer H. Dalby
Søborg

50 år - 7. maj
fuldmægtig Leo Richter Brostrøm
Hovedsædet

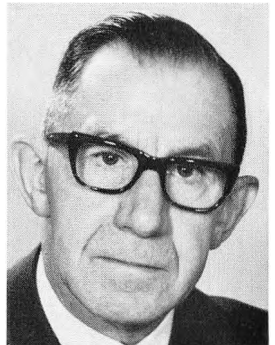
50 år - 1. juni
kontorchef Elith Fjeldsø
Gammeltorv

40 år - 21. maj
bestyrer Niels Pultz
Vanløse

40 år - 1. juni
postforvalter Erik Christensen
Hovedsædet

40 år - 1. juni
bankbetjent Kaj Niels Petersen
City-Afdelingen

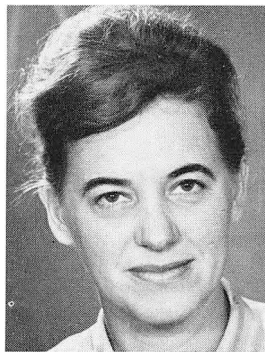
40 år - 1. juli
kontorchef Einar L. Pedersen
Odense

40 år - 4. juli
prokurist Per Jacobi
Hovedsædet

40 år - 17. juli
fuldmægtig Rudolph Koppel
St. Kongensgade

25 år - 17. april
fuldmægtig, frk. Annie Espersen
Store Kongensgade

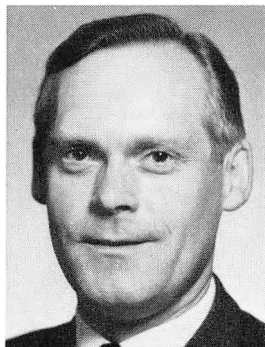
25 år - 17. april
fru Jytte Pedersen
Hovedsædet

25 år - 17. april
fuldmægtig, fru Tove L. Reimann
Jensen, Hovedsædet

25 år - 22. maj
fuldmægtig, frk. Jytte Schandorph
Hovedsædet

25 år - 1. juli
fuldmægtig Viggo Hansen
Aarhus

Nyansatte

København

Sven Aaskilde
Anne Andersen
Annette Andersen
Birte Andersen
Jette Andersen
Bente Andersson
Jytte Andreassen
Ulla Friis Antonisen
Janne Back
Anne-Lise Bang
Iben Baunøe
Jette Bech
Elen Bennike
Tove Bentin
Karen Bjarholm
Magnhild Bruun
Lone Christensen
Jette Christiansen
Birgit Christoffersen
Ilse Marie Clausen
Poul-Erik Dacke
Jytte Dahlggaard
Steen Dahlggaard
Bente Dal
Susanne Duurloo
Jette Glavind
Agneth Graah
Torben Gudmundsen
Niels Henrik Hall
Birthe Hansen
Gert Fjord Hansen
Inger Hansen
Majken V. Hansen
Susanne Steen Hansen
Anne Lise Hansson
Henrik Heimark
Bjørn Helmer
Susanne Hensbo
Jytte Hey
Chr. Hofbauer
Dorrit Iversen
Annelise D. Jensen
Bjarne Jensen
Else Ida Jensen
Finn Lykke Jensen
Torben Jensen
Carsten Jespersen
Ilja Johansen
Lone W. Jørgensen
Bjørn Skov Jørnvig
Kirsten Kirkebæk
Geertje Kjær
Jytte Kragh
Lis Kristensen
Tove Lise Kristensen
Esther Langhoff
Edel Larsen
Henry Larsen
Sven-Erik Larsen

Anni Kjær Larkov
Kirsten Lytken
Jonna Langhoff Mikkelsen
Birgit Mogensen
Carl Moltzen
Jorry Møller
Annelise Nielsen
Hans Nielsen
Jørgen Nielsen
Jørgen Grønlund Nielsen
Karin K. Nielsen
Kurt Nielsen
Hanne Norup
Mette Nygaard-Nielsen
Birthe Olsen
Carsten K. Olsen
Ella Olsson
Carl M. Pahuš
Annette W. Pedersen
Hans-Erik M. Pedersen
Sonja T. Pedersen
Anette Petersen
Britta Petersen
Inge-Birthe Petersen
Liselotte B. Petersen
Anne-Lise Rand
Jytte Rasmussen
Lene Rasmussen
Vibeke Rasmussen
Connie Schlichting
Aase Schau
Lilli Stabæk
Annette Stougaard
Flemming Sørensen
Kåte Søndergaard
Kirsten Tipsmark
Susanne Tolne
Walther Tost
Susanne Weilbach
Kari Wiberg-Jørgensen
Inge Wiegels
Torben Winther

Aalborg

Anne Marie Nielsen

Aarhus

Lilli Bak
Ole Christensen
Jette Larsen
Svend Anders Olesen

Brønderslev

Erna Rasmussen
Signe Thorhauge

Esbjerg

Betty G. Andersen
Gudrun G. Nielsen
Erik Pedersen

Frederikshavn

Hanne Marie Andersen

Graasten

Gunhild Schneefeldt

Grindsted

Gert Hansen
Jens Møller
Inge Smidt

Haderslev

Else Birthe Jensen, Vojens

Helsingør

John Madsen

Herning

Karin Majlund

Horsens

Karen-Margrethe Reilev

Kalundborg

Marianne Duelund

Korsør

Mona Gam
Ruth Grastengaard
Jytte Hansen

Maribo

Birgit Hansen
Preben Hvid
Edel Schandorff

Nykøbing F.

Marianne Strilau Jensen
Ulla Kjær Sørensen

Odense

Inger Andersen
Margit Boysen
Birgit Christensen
Annelise Møller Jensen
Kurt Hedelund Jensen
Hanne Rasmussen

Randers

Bente Johnsen Andersen

Rønne

Grethe Lis Nielsen

Sønderborg

Inge Marie Hansen
Ulla Møller
Lone Røndved Olesen
Irene Wohlfahrt

Viborg

Connie Amdisen

Eksaminer

Bestået handelsmedhjælpereksamen

Københavnsområdet

Vibeke Andersen, Værebros
Peter Jørgensen Bank, Folehave
Berthel Dahl, Stormbro
Jens Chr. Fjellander, Rødvre Centrum
Dina Betty Jensen, Glostrup
Søren Vildbrad Pedersen, Sølvtorv
Birthe Hyldebrandt Rasmussen, Gjentofte
Eva Rasmussen, Gyldenløvesgade
Inge-Lise Rasmussen, Depot-Centralen

Kurt Villiam Eriksen, Skagen
Lis Holme, Odense
Ingrid B. Jensen, Rønne
Ole Vagner Jensen, Esbjerg
Else Kjær, Viborg
Anders Kjær Kristiansen, Odense
Johan Larsen, Graasten
Hanne Østergaard Nielsen, Frederikshavn
Dorthe Thomsen Petersen, Aarhus
Bente Rasmussen, Odense
Henning Ross, Odense
Anne K. Schmidt, Padborg
Steen Schmidt, Odense
Søren Fernley Schoppe, Odense
Anne Margrethe Sibbesen, Odense

Provinserne

Ellen Margrethe Basse, Fredericia
Bjarne Christensen, Odense
Bent Dinesen, Odense

Fødselsdage

80 år

8. maj fhv. fuldmægtig Oskar Boesen, Hovedsædet.
15. maj fhv. bankbetjent Niels Martin Nielsen, Randers.

75 år

9. maj fhv. kontorbestyrer H. Hedemann, Lillerød.
19. maj fhv. kontorchef Henry Nielsen, Hovedsædet.
15. juni fhv. bankbetjent Carl Emil Hansen, Rønne.

70 år

18. april fhv. fuldmægtig Cai Reddersen, Hovedsædet.
22. maj fhv. fuldmægtig A. Ejlstrup Andersen, Sølvtorv Afdeling.
15. juni fhv. fuldmægtig Niels Peter Jensen, Aarhus.
27. juni kontorbestyrer Hans Madsen, Arnum/Toftlund.
13. juli fhv. kontorchef E. H. Wellendorf, Gammeltorv.
23. juli fhv. kasserer Andreas Festersen, Aabenraa.
26. juli kontorbestyrer Julius Lassen, Tinglev/Tønder.

60 år

28. maj portvagt Søren Emil Nielsen, Hovedsædet.
14. juli økonoma, frk. Bodil Nue Møller, Uglemose.

50 år

22. april kasserer, frk. Else Christensen, Gammeltorv.
30. april fuldmægtig Mogens Schiller, Bredgade.
4. maj bankbetjent Hakon Marius Hansen, Esbjerg.
28. juni fuldmægtig William Schlægel, Aarhus.
30. juni bankbetjent Frede Møller, Maribo.
22. juli kontorchef Arnold Bank, Kreditkontoret.

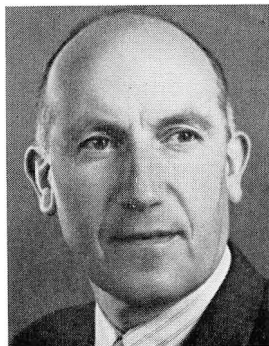
Pensionerede

1. februar 1969
fuldmægtig H. O. Jørgensen, Rønne
kontorchef N. Langendorf, Kalundborg
kontorchef P. E. Mortensen, Hovedsædet

1. marts 1969
kontorchef O. Sørensen, Remburs

1. april 1969
filialdirektør H. Eriksen, Randers
bestyrer O. Th. Lund, Gjentofte Afdeling
fuldmægtig H. P. Mortensen, Revisionen

Dødsfald

Fhv. kasserer P. H. Mogensen

Den 5. januar i år døde forhenværende kasserer P. H. Mogensen efter længere tids sygdom – en sygdom, som tvang ham til i 1960 at søge sin afsked.

Han blev ansat i Rønne filialen i 1915 og arbejdede fra 1924 som kasserer. Denne post varetog han med stor dygtighed og samvittighedsfuldhed. Han var vellidt af kunderne, og vi – hans kolleger – lærte at sætte pris på hans uegennyttighed og retlinethed. Sin sygdom bar han uden klage, og den forhindrede ham ikke i at interessere sig for andres problemer.

Vi vil altid mindes ham med taknemmelighed og agtelse.

Kolleger.

Fhv. kontorchef Anders Olsen

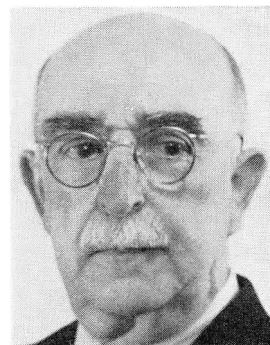
Den 14. januar døde pensioneret kontorchef A. Olsen, 72 år gammel; en måneds tid tidligere var hans hustru død, og sorgen herover har sikkert været stærkt medvirkende til hans død.

A. Olsen blev ansat i banken i 1915, og så godt som under hele sin ansættelse har han virket i Hovedsædets maskinbogholderi. Han var en dygtig bankmand, vidste mangt og meget, og der skete ikke meget i banken, som A. Olsen ikke kendte til.

For den helt nye generation siger navnet næppe meget, men de ældre over hele landet kendte A. Olsen. I en lang årrække var han kasserer i H. P. og kom derigennem i kontakt med alle kolleger. Han ledede julespareklubben, han var igangsætteren ved fester, andespil og skovture, og han nød disse sammenkomster. Men også i andre banker var hans navn kendt. Han var kasserer i Fællesdelegationen og forretningsfører for organisationens tidsskrift, lige til Danske Bankfunktionærers Landsforening blev stiftet.

Kontorchef A. Olsen var meget vellidt. Han vil blive husket for sin joviale og hjælpsomme væremåde af de mange, som begyndte deres løbebane i banken hos A. Olsen i clearing; men navnlig vil han blive husket af de gamle H.P.'ere og af de organisationsfolk, som han i en lang organisationsperiode kom i berøring med.

Skee.

Fhv. prokurist G. A. Øhlenschlæger

Den 2. marts afgik en af bankens ældre pensionister, prokurist Gustav Adolph Øhlenschlæger, ved døden, 84 år gammel.

G. A. Øhlenschlæger begyndte som elev i Horsens Filialen i år 1900, søgte derfra til Hovedsædet i 1911, hvor han var beskæftiget i Veksler og Inkasso. Derefter gjorde han tjeneste i Haderslev Filialen fra 1920 til 1928, i hvilket år han blev udnævnt til fuldmægtig og checkforvalter i Hovedsædets bogholderi. I 1945 udnævntes han til prokurist, og hans virke lå i bogholderiet i de mange år, indtil han i 1951 blev pensioneret.

Øhlenschlæger var en markant personlighed, vellidt af sine kolleger og sirlig og præcis med sit arbejde i god gammeldags forstand, blandt andet var hans håndskrift kendt og værdsat over hele banken som noget ekstraordinært fint.

I sit otium gik Øhlenschlæger med iver op i sin store hobby lystfiskeri.

Vi, der har arbejdet sammen med G. A. Øhlenschlæger, vil ære hans minde.

